

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 22CARPA1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Sessió 22, dimarts 5 de maig de 2026

Presidència de l'I. Sr. Joaquim Paladella Curto

Sessió 22 de la CARPA

La sessió de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (CARPA) s'obre a ****. Presideix Joaquim Paladella Curto, acompanyat del vicepresident, Josep Vidal Bringué, i de la secretària, Irene Negre i Estorach. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridaó i Martín.

Hi són presents [Neus Comes Pon](#), [Manel Ezquerra Tomàs](#), [Rosa Maria Ibarra Ollé](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella i Chica](#), [Jordi Munell i Garcia](#) i [Ignasi Prat i Sarri](#), pel G. P. de Junts; [Irene Aragonès Gràcia](#) i [Montse Bergés i Saura](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#) i [Jaume Veray Cama](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Rafael Villafranca Mercé](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre l'

abast i el grau d'execució dels compromisos acordats amb el Gremi de la Pagesia Catalana el 9 de febrer de 2025 (tram. 354-00279/15). Rafael Villafranca Mercé, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Rural Return davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre el projecte Xarxa Parc de les Olors (tram. 356-01386/15). Salvador Vergés i Tejero, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença de la directora general d'Agricultura i Ramaderia davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre el desplegament del Pla d'acció de la mel 2025-2028 (tram. 356-01457/15). Irene Aragonès Gràcia, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença de Pino Delás, expert en conversió de granges, davant de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre la transició cap a un sector porcí local i ecològic que respecti els ecosistemes i el benestar animal (tram. 356-01458/15). Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença de la directora general d'Agricultura i Ramaderia davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre els nous casos de pesta porcina africana (tram. 356-01490/15). Rafael Villafranca Mercé, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença del director general de Boscos i Gestió del Medi davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre l'arribada d'agents de la Guàrdia Civil per a fer front a la pesta porcina (tram. 356-01492/15). Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Compareixença d'una representació de l'Associació de Viticultors i Elaboradors Corpinnat davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació per a informar sobre l'evolució, els objectius i les actuacions vinculades a aquesta marca (tram. 357-01069/15).

8. Compareixença d'una representació de la Comunitat General de Regants del Canal d'Urgell davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació per a informar sobre l'estat de l'acord per a la modernització del canal d'Urgell (tram. 357-01071/15).

9. Compareixença de Teresa Botargues Giron davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació per a informar sobre biopolígons i bioeconomia (tram. 357-01079/15).

10. Proposta de resolució sobre el programa de distribució de fruita als centres educatius (tram. 250-00510/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 209, 20).

11. Proposta de resolució sobre l'increment del foc bacterià (tram. 250-00620/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 255, 28; esmenes: BOPC 287, 50).

El president

Bona tarda. Si va bé a tots els diputats i diputades, podríem començar. Sí? Molt bé, així m'agrada. És facultat discrecional del president. Bé, bona tarda a tothom. Doncs

comencem. Primer que tenim, tenim d'un a sis punts de sol·licitud d'informació, o sigui, informatives de compareixences.

La primera està demanada pel Grup Parlamentari de VOX, que és la... Demanen informativa a la Comissió d'Agricultura sobre l'abast i el grau d'execució dels compromisos acordats amb la Gremi de la Pagesia Catalana el 9 de febrer del 2025.

Lo segon punt seria sol·licitar la compareixença d'una representació de l'Associació Rural davant la Comissió d'Agricultura, projecte Xarxa Parc de les Olors.

El tercer punt és sol·licitud de compareixença de la directora general d'Agricultura i Ramaderia davant la Comissió.

Lo quart punt seria sol·licitar la compareixença de Pino Delás, expert en conversió de granges, davant de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

La sisena seria sol·licitar la compareixença del director general d'Agricultura perquè informi dels nous casos de pesta porcina africana.

I la sisena seria sol·licitud de compareixença del director general de Boscos i Gestió del Medi davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Sí. Per tant, si va bé a tothom, fariem dos grups de votació, l'1 i el 5, que serien les propostes presentades pel Grup Parlamentari de VOX, i, en cap, fariem una altra votació, que seria el 2, el 3, el 4 i el 6. Sí, n'hi ha algun altre?

Jeannine Abella i Chica

Sí, nosaltres sol·licitaríem votació separada del punt 4 també.

El president

Punt 4. Sí.

Jeannine Abella i Chica

1 i 5 per una banda, 4 per l'altra, i la resta en bloc.

El president

Sí, senyor diputat.

Manel Ezquerria Tomàs

Sí, bona tarda. Nosaltres anunciar la substitució del diputat Becerra per la diputada Rosa Maria Ibarra.

El president

Crec que això ho han dit abans. Hi ha alguna altra substitució, que això no ho havíem dit? No hi ha cap més substitució? D'acord, per tant, fariem primer la votació de la 1 i la 5, entesos?

Vots a favor del punt...

Jeannine Abella i Chica

De substitucions, president. Hem de comunicar les substitucions abans de votar?

El president

Sí, ja ho he preguntat.

Jeannine Abella i Chica

Ah, ostres. Ha passat directament. Nosaltres, a la primera compareixença, la diputada Montse Ortiz substituirà el diputat Ignasi Prat, però només per al primer punt.

Montse Bergés i Saura

Sí, **disculpi**, president. També la diputada Lluïsa Llop substitueix la diputada Irene Aragonès.

El president

Alguna cosa més? Alguna cosa prèvia? No?

Doncs, bé, passariem a votar els punts, com he dit abans, el punt 1 i 5.

Vots a favor?

Vots a favor: Grup Parlamentari de VOX, el Grup Parlamentari Mixt i Grup Parlamentari del PP.

Vots en contra?

Vots en contra del Grup Parlamentari de la CUP, del Grup Parlamentari dels Comuns, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, del Grup Parlamentari de Junts, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Abstencions?

No n'hi ha cap.

Per tant, queda rebutjada per 4 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Ara passaríem a votar, com ha demanat el Grup Parlamentari de Junts, el punt 4.
Grup parlamentari, 4, d'acord?

Vots a favor?

Vots a favor del Grup Parlamentari de VOX, del Grup Parlamentari de la CUP, del Grup Parlamentari Mixt, del Grup Parlamentari dels Comuns, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i del Grup Parlamentari del PP i del Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar.

Votacions en contra? Vots en contra?

Abstencions?

No, cap.

Abstencions del Grup Parlamentari de Junts.

Ara passaríem...

Aprovada per 14 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Ara passaríem a votar els punts 2, 3 i 6.

Vots a favor?

Queda aprovada, queden aprovats per unanimitat.

Compareixença d'una representació de l'Associació de Viticultors i Elaboradors Corpinnat per a informar sobre l'evolució, els objectius i les actuacions vinculades a aquesta marca

357-01069/15

Seguim, llavors, el punt 7, que és la compareixença d'una representació de l'Associació de Viticultors i Elaboradors Corpinnat davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. Aquesta compareixença està demanada... Qui la va demanar? Esquerra Republicana. Així ho sabré. Esquerra Republicana.

Bé, pararem un moment la comissió, no? Pararem un moment la comissió per tal d'anar a buscar-los.

La sessió es suspèn a les... i es reprèn a les...

Fitxer 22CARPA2

El president

Benvinguts, representants de l'Associació de Viticultors i Elaboradors Corpinnat, senyor Perelló Llopart i companyia, tot això. Bé, en principi, ja vam quedar així. Ho vam comunicar a tots els grups parlamentaris, que faríem una intervenció de deu minuts. Primera intervenció, els grups parlamentaris tindran un torn de tres minuts, cada grup parlamentari, i, en acabat, tindran un torn per contestar preguntes de rèplica de cinc minuts, i els grups parlamentaris tindran..., doncs, bé, si l'utilitzen, tindran un minut o una mica més. D'acord?

Farà el debat el vicepresident, perquè jo me'n vaig, que faré el debat amb el meu grup parlamentari, d'acord?

El vicepresident

Doncs bona tarda, i comencem. Quan vulgui, el senyor Pere Llopart té la paraula. Deu minuts.

Pere Llopart (president de l'Associació d'Elaboradors i Viticultors Corpinnat)

Molt bé. Bona tarda. Benvolgut vicepresident. Diputats, diputades, companyes, companys de Corpinnat. Avui comparec aquí, davant vostre, per explicar què és Corpinnat, però, sobretot, per compartir què representa per al nostre territori, per al sector vitivinícola i per al model agroalimentari que volem per a Catalunya.

Corpinnat és una marca col·lectiva de la Unió Europea que identifica grans vins escumosos del cor del Penedès, i elaborats sota uns estàndards molt exigents, de qualitat, d'origen i d'ecologia.

Corpinnat ens presentem al món el 2018. Iniciem un camí propi amb una voluntat clara: volíem construir un model basat en el valor, en el vincle amb la terra i en la qualitat. No som una denominació d'origen, no per no ser més exigents, sinó per tot lo contrari, per poder disposar del reglament més exigent del món del vi.

L'esforç que fem al celler és per aconseguir, ser i mantenir-nos a Corpinnat. És garantia d'honestedat i de transparència per al consumidor. Reforcem tota la cadena de valor, des de la terra, qui la treballa, i fins qui gaudeix dels nostres Corpinnats.

Corpinnat és una iniciativa d'elaboradors que compartim una mateixa il·lusió: posar en valor el territori a través de l'excel·lència. Aquesta iniciativa va néixer de sis cellers, i avui i avui ja compta amb vint-i-dos membres, i, a més a més, ja tenim deu candidats en procés de poder esdevenir cellers Corpinnat.

I ens preguntareu: què és el que defineix Corpinnat? Doncs, u, l'origen. Tot el raïm prové de la zona delimitada del cor del Penedès. És un compromís real amb el territori. Nascut al cor del Penedès; això és el que vol dir Corpinnat. Dos, l'ecologia. Vinya, celler i raïm, tot cent per cent ecològic. No és només una opció; és una obligació, per compromís amb la terra, per compromís amb el consumidor. Tres, les varietats històriques del territori. Qui millor per explicar qui som que les varietats autòctones. Preservem paisatge i identitat. Quatre, la verema [#05:17]manual, la qual preserva la qualitat i dignifica el treball del camp. Cinc, un preu just pel raïm, que permeti al pagès viure i no sobreviure, garantint així el relleu generacional. Sis, la vinificació íntegra en la propietat, amb un control total de la vinya a l'ampolla. Set, les llargues criances, que aporten valor i diferenciació. I, finalment, el procés auditor.

Tot el que diem ho fem, i tot el que fem ho certifica Bureau Veritas, una auditora independent de prestigi internacional que visita i audita cada celler, un per un, com a mínim, tres cops l'any.

Però Corpinnat no és només una definició tècnica ni uns compromisos. És, sobretot, un model. Un model que aposta pel valor i no pel volum; un model que millora la remuneració del viticultor; un model que fixa població i territori; un model que aplica

la sostenibilitat de manera real i mesurable; un model que defensa el territori davant les constants amenaces que pateix, i és important dir-ho amb claredat. Aquest model funciona i suma.

L'any 2025, l'any que ha generat més de 4 milions de retorn directe als viticultors, que ha garantit uns preus del raïm molt superiors a la mitjana, i que ho seguirà fent any rere any per reglament, que ha generat ocupació, activitat econòmica i impacte enoturístic, és un projecte present en desenes de països, però profundament arrelat al territori.

Corpinnat no és una proposta teòrica; és una realitat econòmica que ja està donant resultats. Ara bé, també hem de ser clar sobre els reptes. Venim d'anys molt durs, marcats per la sequera. Moltes finques han estat al límit, i el sector ho ha expressat amb contundència. Si no actuem, el futur de la vinya està en risc.

Però aquest risc no és només econòmic; és territorial, ambiental i social. Perdre vinya és perdre de paisatge, perdre economia i perdre identitat. I, per això, avui, no només vinc per explicar un projecte. Vinc a defensar un camí de futur per a un sector estratègic per al país, un camí que protegeix el territori davant les amenaces externes, davant la pressió sobre els preus, davant la desconexió amb l'origen, davant els efectes del canvi climàtic, i que construeix una alternativa sòlida basada en el valor.

Corpinnat demostra que és possible competir millor, que és possible generar més valor per a tota la cadena, des del viticultor fins al consumidor, que és possible reforçar el prestigi dels nostres vins i alhora garantir el futur del territori.

Per això és fonamental acompanyar models que funcionen. No volem ni podem caminar sols. Ens cal suport a la viticultura davant el canvi climàtic. Cal impulsar la internacionalització, cal reforçar la promoció dels vins de qualitat, i cal reconèixer i donar suport, institucionalment, a models que generen valor i arrelament, com Corpinnat.

Corpinnat no vol substituir ningú. Corpinnat no és un jugador que va per lliure. Corpinnat vol sumar, vol aportar una via basada en l'excel·lència, la transparència, el compromís amb el territori i amb les persones que el fem possible.

I permeteu-me acabar amb un concepte molt simple. Catalunya no pot competir només amb preu. Ha de competir amb qualitat, amb identitat, amb credibilitat i amb valor afegit.

Corpinnat és això. Corpinnat és una aposta clara per protegir el territori, enfortir el sector, construir un futur millor. Ajudeu-nos a garantir aquest futur. Estarem contribuint a garantir el futur del país i, a més, de forma conjunta.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies. Ara, aleshores, començarem amb els grups. I té la paraula diputada, per part d'Esquerra Republicana, senyora Lluïsa Llop.

Lluïsa Llop Fernández

Moltíssimes gràcies, president. Moltíssimes gràcies al Pere Llopart, en concret, però a tots els viticultors que avui l'acompanyeu, a tot Corpinnat per la vostra compareixença, per la informació, però sobretot gràcies per contribuir a preservar un Penedès, i ho dèieu, com el que ens estimem.

Els penedesencs estem molt orgullosos del nostre territori. Bona part d'aquest orgull del nostre territori la creeu vosaltres. Bona part d'aquest és el paisatge que gaudim cada dia, i aquest paisatge no és gratuït. Aquest paisatge que ens acompanya és imprescindible que algú el mantingui. Perquè algú el mantingui, cal que s'hi pugui guanyar la vida i que se la guanyi dignament amb tota la cadena de valor. Per tant, gràcies per la iniciativa, per la feina que feu.

Iniciatives com la vostra, que arrenen les empreses i els pagesos al territori, són cabdals per a la pervivència del nostre territori, i amb bona part de les coses que explicàveu, així ho mostràveu.

Per això, entre moltes altres coses, des d'Esquerra, ens semblava imprescindible aquesta compareixença perquè poguéssiu venir a explicar al Parlament un projecte que naixia fa vuit anys, que naixia el 2018, que és una realitat a dia d'avui, que, en aquell moment, naixia amb sis cellers, però que ja en són vint-i-dos i que continua creixent.

Per tant, entenem que és una aposta que avui, que ja fa temps que es tira endavant, que ja són 6 milions d'ampolles que es produeixen, i, a més, una aposta que vol arrelar la qualitat en el territori i competir amb qualitat i amb aquells productes magnífics que sabem fer, i que, per tant, hem de posar a disposició de tothom, però des d'aquesta vessant, des d'una vessant de qualitat, i no saber competir per preu, que el que fa és escanyar tota la cadena de valor, i que el que farà és acabar amb el nostre territori.

De la vostra compareixença heu dit coses que a mi m'han semblat molt interessants, com que, malgrat no és una denominació d'origen, perquè no ho és, és una marca col·lectiva reconeguda per la Unió Europea, és un model que segueix tota una sèrie de requisits auditats exigents, que també és això, lo que dona és una transparència en el consumidor de quines són les condicions sota les que s'elabora aquest producte, amb un raïm que prové exclusivament del cor del Penedès, amb producció cent per cent ecològica.

Amb això, com a territori, estem orgullosos de Corpinnat, però també de la Denominació d'Origen Penedès, que fa aquesta mateixa feina amb tota la dificultat que això suposa, perquè després, quan ens plou molt, tenim problemes de míldiu, o quan no, és a dir, no és el mateix jugar amb les eines d'una denominació ecològica que jugar-ne amb unes altres.

Parlàveu també de varietats autòctones i d'identitat territorial, de verema manual, d'un preu just pel raïm, que és el que us deia, per assegurar el futur de tothom, de tota aquesta cadena de valor.

Seguir competint per preu, l'únic que fa és escanyar als viticultors, i, al final, lo que no hi haurà és raïm ni gent per treballar a la vinya. Hi insisteixo, per a nosaltres ens sembla importantíssim aquest model que prioritza el valor i no el volum de producció.

Per tant, jo aniria acabant. Només un parell de preguntes respecte a la vostra compareixença. La primera és què podem fer des de les institucions? Què podem fer des del Parlament per acompanyar aquest projecte? Hi insisteixo, perquè som els primers interessats en tenir un Penedès viu, un Penedès com el que coneixem, un Penedès vitivinícola.

Com es finança Corpinnat, també, perquè és evident que això suposa un esforç més de tirar l'explotació de cadascú endavant, a més a més, tirar endavant un projecte com aquest. I acabo dient que ja sabeu que, per part d'Esquerra Republicana, per nosaltres, el sector vitivinícola és importantíssim. Per tant, a disposar per tot allò que pugui garantir el futur de la vinya, del Penedès i de la viticultura, perquè ens sembla absolutament imprescindible, hi insisteixo.

Moltes gràcies per la vostra compareixença.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup de Junts, la senyora Montse Ortiz Endavant.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, vicepresident. Bé, en primer lloc, agrair la compareixença d'aquests representants de Corpinnat, que són només molt pocs de tota la família que formeu Corpinnat. I jo crec que, des del Grup Parlamentari de Junts, el que crec que us defineix millor i posem en valor és el propi nom, no?, Corpinnat, que és nascut al cor del Penedès.

Jo crec que és la millor definició i la millor bandera que en podeu fer, i, de fet, sabem que ho feu arreu no només de Catalunya, sinó arreu del món, perquè, a més, sou grans exportadors, cosa que encara posa més en valor, no?, la marca Penedès que vosaltres representeu tan i tan bé.

I, a més, creiem que sou un model d'èxit, però no només perquè heu passat de sis a vint-i-dos cellers, no només pels nombres, no només perquè segurament els números també us acompanyen, sinó perquè heu sabut sacsejar un sector que ho necessitava, que segurament si ningú hagués fet aquesta transformació que vosaltres heu pres de manera molt valenta, perquè no és fàcil el sortir d'una denominació d'origen el que suposa, no?, que no tens cap normativa, no tens cap marca que et faci una mica de paraigua i que et protegeixi de segons quins aspectes.

Però heu pres aquesta decisió valenta que heu sabut, no?, convertir una situació que necessitava un canvi en una oportunitat, i crec que això també s'ha de posar en

valor, i és molt important, perquè crec que el sector ho necessitava, més enllà de que hi hagi més o menys. Dos o que cada sector tingui la seva pròpia marca.

Més enllà d'això, sí que ens agradaria entrar també una mica en qüestió. Fa uns mesos

Fitxer 22CARPA3

també va formar part com a soci col·lectiu de PIMEC. Crec que això no sé si us ha suposat un gran canvi o us ha portat més en valor, no?, perquè com que vosaltres esteu fora de totes les denominacions, això segurament us ha comportat algun valor afegit dins del Corpinnat. Per tant, ens agradaria preguntar si heu notat algun canvi i si l'acompanyament aquest institucional també ha sigut un punt a favor, i si heu notat aquest canvi, no?

I també de cara a vosaltres, quin és l'horitzó que us marqueu com a marca, no només a números econòmic, sinó quin és el camí que vosaltres teniu una mica per definir més enllà dels deu cellers que teniu també ara pendants per entrar.

Després, sí que és cert que el sector pateix certs problemes davant del mercat. Els consums estan canviant, això ho sabem tots. I ens agradaria preguntar-vos si això ho heu trobat a faltar o només afecta..., sí que afecta, sobretot els vins, no sé si els escumosos també afecta aquests hàbits de consum que retrocedeixen, no? Ho veiem també amb els vins negres, especialment,

I després, també, la geopolítica actual no acompanya. Les exportacions als Estats Units, els aranzels que va voler intentar interposar els Estats Units no ajuden el sector. I també ens agradaria preguntar si ho heu notat, eh? També la geopolítica, justament ara, la guerra a l'Iran tampoc no ajuda. Avui es deia a la Cambra de Comerç que baixava en dos punts, no?, el PIB català.

Aleshores, si esteu notant aquests canvis i quines mesures o quins impactes vosaltres esteu prenent. I des de les institucions quin acompanyament també us podem fer.

I, per últim, sí que m'agradaria entrar, els deu segons que em queden, amb el canvi climàtic. El canvi climàtic, venim d'una sequera al Penedès, on els ceps se'ns morien,

però, en canvi, ara, tenim fins i tot aquest període de pluges, no?, que hi han hagut excedents de raïm.

Aleshores, ens agradaria saber si vosaltres heu notat també aquest excedent, si teniu excedents de raïm, si les mesures que ha adoptat el departament, en aquest sentit, com pot ser la verema en verd, són positives o no i com les valoreu.

A partir d'aquí, des del Grup Parlamentari de Junts, només ens falta posar en valor la vostra feina. Agrair-vos tot el que feu pel Penedès, però també per tot el sector, i que qualsevol cosa que us puguem ajudar, a disposició.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputada. I ara és el torn del Partit Popular, amb el diputat Jaume Veray. I benvingut de nou a la comissió, Jaume. Endavant.

Jaume Veray Cama

Moltes gràcies, president. Gràcies per ser avui aquí, senyor Llopart, i la resta d'acompanyants de Corpinnat. Mira, parlarem de Corpinnat, i, com ens heu dit, l'hem, neix d'una voluntat clara de diferenciar-se i de posar en valor l'origen, la qualitat i també una manera concreta d'entendre el vi escumós.

En aquest sentit, des del nostre grup, el primer que volem fer és que volem començar reconeixent aquesta aposta. Pensem que no és fàcil, en un sector tan competitiu com el vitivinícola, decidir sortir d'un paraigua, del paraigua gros, i construir una identitat pròpia. Això té riscos, però també demostra ambició i confiança en el producte, i això és el que heu fet avui aquí.

Ara bé, també és cert que en aquesta terra, i permeti'm certa ironia, tenim una certa facilitat per crear noves marques, segells i distintius, i, a vegades, fa la sensació que ens agrada més crear etiquetes que no pas assegurar que totes aquelles que teníem o que creem tinguin recorregut real.

I crec que és aquí on hem de posar una mica el focus, des de la part que ens toca a nosaltres, perquè, al final, més enllà del relat, que és important, el que realment determina l'èxit és si el productor ven més, si el producte..., si obté més valor per al

seu producte i si això repercuteix, i crec que ho ha comentat, positivament en tota la cadena, des del viticultor fins a l'elaborador.

Des del nostre grup compartim plenament la necessitat de prestigiar el sector, d'apostar per la qualitat i de reforçar la imatge dels vins escumosos de casa nostra, sobretot aquells vinculats al territori.

Mireu, Catalunya pensem que té potencial de sobres per competir al màxim nivell internacional. Per tot això, nosaltres pensem que també cal evitar una fragmentació excessiva que pugui acabar generant certa confusió al consumidor, perquè, a vegades, el mercat global no sempre entén les nostres diferències internes com les entenem o com les expressem aquí nosaltres, eh?, i això crec que ho hem de tenir en compte.

En aquest sentit, ens interessa especialment entendre com Corpinnat esteu evolucionant, ens ho heu mig explicat, quin posicionament esteu aconseguint i fins a quin punt aquesta aposta està consolidant-se comercialment.

També ens agradaria saber com es relaciona aquesta marca amb la resta del sector. Perquè, al final, més enllà de les diferències estratègiques que hi pugui haver, i que són totalment entendibles, hi ha un interès comú, que és que el conjunt del sector vitivinícola sigui fort, competitiu i rendible.

També m'agradaria saber, i ho heu comentat, en el context que estem ara, saber si iniciatives com la vostra, com la iniciativa de Corpinnat, han trobat suport real per part de l'Administració, o si, per contra, heu hagut d'obrir-vos camí vosaltres sols i deixats una mica de la Mare de Déu de l'Administració, i si considereu que el marc normatiu actual afavoreix projectes com el vostre.

També, i acabo, desitgem que Corpinnat sigui un projecte d'èxit, no només des del punt de vista de marca, que ho està sent, sinó sobretot des del punt de vista econòmic i territorial. Per tot el que heu dit, per fixació al territori, per millora o per lluita contra el canvi climàtic. Perquè, com deia abans, el que realment importa o el que realment ens importa és que darrere de cada ampolla hi hagi activitat, ocupació i futur per al món rural.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup de VOX, amb el diputat Rafael Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, tots sabem que les comarques del Penedès són altament reconegudes per la seva fama internacional, dins de la seva..., la quantitat i nombroses caves que té, dins del que es diu els vins blancs, vins negres i també tota la gran varietat d'escumosos que té.

Ja buscant el tema de la modalitat del Corpinnat, el primer que surt és que es tracta d'un raïm que és cent per cent ecològic. Parlaven també d'una *vendimia* natural, llargues criances, parlen d'un mínim de divuits mesos, si mal no vam llegir, i vinificació en propietat.

A diferència del cava, que sempre que es produeix en diverses zones d'Espanya, principalment a Catalunya, el Corpinnat, bé, presumeix de que tan sols es produeix a la zona del Penedès.

Bé, nosaltres..., algunes de les qüestions ja s'han plantejat aquí, bé, voldríem plantejar simplement les preguntes. Heu parlat d'amenaques, bé, de felicitar i agrair, donat la situació que es troba també el sector primari, doncs, que surti gent emprenedora com vosaltres i busqueu noves fórmules o una manera, doncs, de donar més opcions als clients i a la demanda que pot sortir amb aquesta nova modalitat, no?

Parleu d'amenaques que pateix el territori, i imagino que, bé, aquests amenaces, tant en l'àmbit del canvi del consum, doncs, en tema de potser menys vins, els escumosos sembla que es mantenen. Però jo també voldria saber si hi ha alguna més, a part d'aquestes amenaces, si hi ha alguna que pròpiament afecta el sector primari, a part de, bé, les qüestions geopolítiques que han sortit últimament, aquesta inestabilitat geopolítica, doncs, també pot afectar l'exportació de vins.

Però voldria saber si dins d'aquestes maneres teniu alguna més, sigui pel tema del comerç internacional o les polítiques agràries comunitàries, algun tema de malalties del raïm.

Heu parlat des del punt de vista econòmic. Heu dit que ja ha donat resultats. Si podríeu especificar una mica més el tipus de resultats que ha donat. I també heu insistit molt en l'excel·lència d'aquest producte. Es podria considerar aquesta opció que ha sortit ara, que heu fet vosaltres com a emprenedors, com una opció més elitista en quant al consum d'aquesta modalitat?

I, bé, simplement agrair, doncs, la vostra presència i l'explicació que heu donat.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup dels Comuns, amb la diputada Núria Lozano. Endavant.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, vicepresident. La denominació d'origen generalment acostuma a tenir un vincle directe molt estret i molt essencial amb un territori, amb un entorn geogràfic, i acostuma a garantir que el producte procedeix d'aquesta regió. Però, precisament, tenim una excepció, que és el cas del cava, perquè de manera una mica incomprensible, doncs, ens trobem que hi ha una denominació que cobreix molts indrets dins de l'Estat espanyol, en alguns casos, pràcticament sense cap tradició en torn a aquest tipus de produccions o molt recent respecte, en canvi, la tradició d'aquest producte que hi ha en una zona com el Penedès, que sempre s'ha destacat, a més a més, per l'excel·lència, la qualitat d'aquest tipus de produccions.

El respecte a diverses qüestions, en primer lloc, més enllà d'una estratègia de mercat que podem compartir, a més a més, tenint en compte els estàndards d'excel·lència que vostès apliquen, i que, en canvi, no són practicables en altre tipus de produccions, si consideren que aquesta situació posa de manifest limitacions pel que fa als marcs de regulació actuals, i com consideren que es podria posar solució, i, per tant, creuen que els actuals instruments de denominació d'origen presenten prou mostres de rigidesa com perquè no siguin útils per captar estratègies de qualitat i arrelament territorial, i, per tant, caldria repensar-los, i des de quina perspectiva.

Des del punt de vista de política agrària, en què consideren que aquest model, més enllà del factor del preu del raïm, que ens sembla, a més a més, un element molt

interessant perquè no hagi d'haver-hi una competència per l'obtenció de valor entre la cadena comercial i el factor de producció, doncs, en què beneficien el sector aquestes estratègies associades a aquest tipus de model, i, en últim lloc, a models d'aquestes característiques, amb més exigència sobre el model, però també sobre les pràctiques, si veuen oportunitats d'alinear-se, a més a més, amb estratègies més amples relacionades amb bioeconomia i amb valorització territorial.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. I ara és el torn del diputat de la CUP, Dani Cornellà. Endavant.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Bona tarda. Merci per la seva compareixença. Les intervencions han explicat molt bé també, a més de la seva, doncs, el que representen, i ho compartim. Trobem molt interessant aquesta experiència de fer un canvi, no?, per millorar la cadena de valor i, d'alguna manera, doncs, posar un valor afegit al producte que vostès posen, diferenciant-lo de la gran massa que ja hi ha a les denominacions d'origen, etcètera. Per tant, pensem que és una bona aposta.

Tot i així, sí que ens agradaria que ens expliquessin..., perquè vostès comencen el 2018, però del 2018 a ara, tot i que ho han fet molt bé, molt fàcil no ho han tingut, perquè és evident que els efectes del canvi climàtic, per exemple, hi són en el seu sector.

I a veure si ens poguessin explicar una mica com ho estan afrontant, perquè han patit, no?, diferents crisis, sigui la del míldiu o sigui, doncs, la sequera, etcètera, que totes tenen una vinculació directa amb aquest canvi climàtic que estem patint. I com afronten aquest repte des d'aquesta vessant ecològica, que segur, doncs, que tenen eines, però, evidentment, són eines molt més complicades que no pas d'altres que s'utilitzen en d'altres marques o denominacions d'origen, que, precisament, per això posen en valor el producte que fan vostès.

I referent a la marca col·lectiva, vostès creen aquesta marca col·lectiva que és reconeguda a nivell europeu, però com... Ja n'hi ha prou amb ser una marca col·lectiva? Vostès veuen que és una bona solució o que s'hauria de discutir més i

mirar com es compagina tot això de les denominacions d'origen o la marca col·lectiva?

Tota aquesta amalgama que hi ha ara, que, al final, tot i les diferències, que són molt importants, perquè vostès es distingeixen sobretot pel tema de la qualitat, de com fer-ho, no?, perquè, bé, hi ha unes diferències abismals, i sembla que la denominació d'origen sigui com més coneguda i que tingui una tradició i sigui més respectada que no pas una marca col·lectiva, que segur que la majoria de la població no en té ni idea de què vol dir això, no?

No sé com ho valoren i com s'hauria d'evolucionar a nivell de les polítiques públiques o per posar en valor la marca col·lectiva, o per, bé, clarificar totes aquestes diferents denominacions que trobem en un mateix sector.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Mixt, amb la seva diputada Rosa Maria Soberana. Endavant..

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, vicepresident. Gràcies als compareixents i, amb èmfasi, al senyor Llopart, que és el que ens ho ha explicat. Hem escoltat com el sector del Corpinnat com a exemple de que un país funciona si hi ha exigència, arrelament i voluntat per fer les coses bé.

Vostès ho han fet. Vostès han lluitat a contracorrent, i se n'han sortit. No només això, sinó que, a més a més, estan creixent. Són viticultors i elaboradors que han apostat per la qualitat, per la traçabilitat i per la defensa del territori. Això mereix el gran respecte institucional, però també una coherència política.

No es pot omplir la boca amb el valor del món rural mentre se'l sotmet a una pressió fiscal asfixiant i a normatives canviants. Vostès l'han patit aquesta pressió? És una de les preguntes que ens agradaria, perquè imagino que no ho han tingut.

I també a la competència deslleial que arriba des de fora, amb productes que no compleixen les mateixes normatives. Vostès han apostat per l'excel·lència, per

l'ecologia, i això està donant els seus fruits. I el resultat el sabem, perquè ens ho han demostrat que estan creixent.

Corpinnat ha demostrat que es pot crear valor afegit des del territori sense renunciar ni a l'exigència ni a la identitat. Han posat al centre la vinya i el pagès i el producte.

Fitxer 22CARPA4

Han entès que el prestigi no es decreta; es construeix amb els anys. Amb els anys de feina i amb normes pròpies i estrictes, que és el que a vostès els ha portat a aquest resultat.

Aquest camí és el que el país hauria de reforçar. Cal una Administració que deixi de posar traves i passi a ser aliada. Simplificació, seguretat jurídica, defensa activa; tot això en defensa dels nostres productes de mercat. Control efectiu de les importacions que no compleixin, és una de les coses que més ens preocupen, perquè vostès tenen una exigència que el producte que és de fora no és té la mateixa.

I, sobretot, el suport a la comercialització internacional sense complexos, sobretot respecte al sector primari, com a peça clau de la nostra economia i de la nostra identitat.

El Penedès i totes les zones vitivinícoles del país no són un paisatge de postal, com moltes vegades ens volen fer veure. Guaita quines vinyes més boniques. No, darrere hi ha molta feina, hi ha molta gent que la treballa. Són espais productius, també culturals i socials, que cal protegir.

La pagesia és el més important del territori. Corpinnat és un model que posa en evidència que quan hi ha ambició i arrelament, es pot competir amb un món des d'aquí.

El que toca és estar a l'altura, sense retòrica i amb més compromís. Aliança Catalana defensem el producte propi del treball ben fet i també de la gent que manté viu el país cada dia.

La pregunta que m'agradaria fer-los és: què els va empènyer a dur aquesta tasca de crear aquesta marca, Corpinnat?

Moltes gràcies.

El vicepresident

Bé, gràcies, diputada. I ara és el torn del Partit Socialista i Units per Avançar, amb el diputat Joaquim Paladella. Endavant.

Joaquim Paladella Curto

Moltes gràcies, senyor vicepresident. Primer que res, agrair la seva compareixença aquí, a la Comissió d'Agricultura, ja ho he dit abans. I, en acabat, bé, bàsicament moltes coses ja alguns dels grups parlamentaris ja han dit moltes coses del que és Corpinnat, del que representa.

Però jo voldria agrair gairebé una per una lo que han representat durant tots aquests anys, quan no existia Corpinnat, a totes les marques que avui han fet i conformen l'associació, no? Perquè si alguna cosa és important i s'ha de reconèixer és que aquestes firmes, aquestes marques, aquests cellers han representat un abans i un després, en moltes vegades, a lo que és el Penedès, però sobretot també per al conjunt del sector de Catalunya, no?

Ara han decidit constituir Corpinnat, des de fa ja uns anys, fer una diferenciació del que és el normal en l'elaboració i el que és el normal en comercialització de la DO Cava. Vull dir, bé, és una elecció que el futur dirà si els hi va bé o no els hi va bé, però jo crec que, sobretot, tindre en compte i ficar damunt la taula aquest reconeixement, que crec que se l'han guanyat totes i cada una de les firmes, i en el seu conjunt que forma Corpinnat.

És una cosa que és important de sector, és important de Catalunya i és important, sobretot, per al conjunt de tot el que és la viticultura i per a tot el que és el tema dels vins i de tot el que és el cava i tot el que ha sigut, en este sentit, els vins espumosos, no?

Dit això, el nostre grup parlamentari està molt i molt preocupat per la situació del sector primari, sobretot del sector pagès i del sector en el seu conjunt. Tots sabem que està baixant el que és el consum, tots sabem que venim d'anys importants de sequera, però, encara així, s'està parlant d'excedents, i s'està ficant damunt la taula, com ha dit algun dels meus companys que han parlat abans, bé, mesures de mercat, com pot ser el verema en verd, no?

Voldria també, igual com han dit, què pensen vostès de la verema en verd i com pot contribuir. I voldria saber també, sobretot, esta vàlua més dèbil, que és el sector primari, que són els pagesos, que són els viticultors, com veuen vostès, des de la seua associació, com veuen vostès el futur del sector, sobretot del sector primari, dels pagesos que estiguin dins de Corpinnat, però endins i que porten fruita als seus cellers, però també dels que queden fora, i el que veuen fora.

Perquè el futur de tot Catalunya, el futur del sector passen per això, no?, per buscar una solució una mica per a tots, per anar també tots units, per anar tots a una, i, per tant, d'intentar buscar este futur que vostès han indicat que pot ser el futur de tots i de tot el sector de la viticultura.

Crec que una cosa també important que tampoc no s'ha dit, a pesar que alguns ho han desvelat, i és que pensen vostès sobre el tractat de Mercosur, perquè aquí, en aquesta cambra, se'n parla molt. I un dels sectors que, a priori, pot sortir beneficiat seria el sector de la viticultura, i, en este cas, el dels escumosos, en este sentit, no?

Per tant, voldria saber, vostè com veuen el futur, com veuen, en el temps que ens està tocant viure, de veure tot el que està passant i dels problemes que tenim amb Estats Units, i la comercialització i tot això. Sobretot el Mercosur, què ens pot representar, si pot anar bé, si no pot anar bé, com veuen el futur.

I saber també vostès quin creuen que ha de ser el camí adequat en el que hem de transitar tots el sector, eh?, no solament Corpinnat, sinó tot el sector a nivell de Catalunya, perquè, com he dit abans, ens estem jugant molt a nivell de Catalunya i molt a nivell del món rural, i molt, sobretot, també al sector primari, que de veritat que nosaltres estem molt i molt preocupats pel que pugui passar immediatament i també de futur.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara torna a ser el torn del senyor Pere Llopart. Endavant.

Pere Llopart (president de l'Associació d'Elaboradors i Viticultors Corpinnat)

Bé, primer de tot, agrair, no?, agrair l'interès en les preguntes, en les puntualitzacions que ha fet cada grup. I, bé, hi ha algun tema que és bastant recurrent, que és el que s'ha abordat ja d'inici i que s'ha anat repetint, que és aquest interès, no?, en quant a quin és el recolzament que tenim des de l'Administració, com treballem fora de la DO, com ens financem.

I, bé, la resposta és que, actualment, el finançament és exclusivament amb recursos propis dels cellers que participem i formem part de la marca col·lectiva, i no tenim cap tipus de finançament, diguem-ne, reconegut per part de la Generalitat, en quant a promoció, en quant a difusió, en quant a transmissió de la cultura del vi català.

És un tipus de finançament que està exclusivament destinat, en aquest moment, als vins que estan emparats per una DO, i, com que no és el nostre cas, no estem emparats per una DO, no tenim aquest recurs de finançament en quant a la promoció.

Sí que podem acollir-nos als ajuts públics de concurrència competitiva, que estan oberts, que són uns ajuts que surten puntualment però que no ens permeten tenir una infraestructura i tenir una planificació a llarg termini, en quant a la promoció, perquè són uns ajuts puntuals i genèrics.

I aquí, doncs, volíem donar rellevància a aquest fet, a que creiem que, com a model, és un model que suma, és un model que té un pes important ja en aquest moment, amb els vint-i-dos cellers que conformen la marca col·lectiva, més els cellers que segurament s'aniran sumant en els propers mesos o anys, perquè, bé, en aquest moment, ja sumem més de més de 5 milions d'ampolles.

Això ens situa com a tercer grup dintre del vi del Penedès, dins del vi de Catalunya, per sota de la DO Catalunya i la DO Penedès, en quant a volum d'ampolles. Però no és important el volum d'ampolles. Nosaltres creiem que el més important és el valor afegit que nosaltres aportem.

I, en aquest cas, estarem ja al voltant dels 60 milions d'euros de facturació, just per sota de la DO Penedès, en quant la DO Penedès és la DO, després de Catalunya, més gran. Però que nosaltres aquí tenim un valor afegit, que és que el preu promig per ampolla és molt més alt que la resta de vins catalans. Per tant, creiem que aquest valor afegit s'ha de tenir molt en compte, perquè aquí en surt beneficiat el sector primari, i està clar, el sector secundari.

Nosaltres ens identifiquem com a viticultors. De fet, la nostra associació es diu AVEC, és Associació de Viticultors Elaboradors de Corpinnat, i amb aquesta mentalitat de sector primari i de viticultors, perquè també ho som, doncs, també creiem que, per exemple, puntualitzacions que s'han fet, ara, últimament, sobre el Mercosur, com a conjunt de sector ens ajuden a les exportacions.

Està clar que al sector vitivinícola, l'acord de Mercosur no és perjudicial, però, en clau de sector primari, creiem que s'ha de vigilar molt que aquest sector primari quedi prou protegit, però protegit d'aquestes importacions en què, la majoria de vegades, doncs, juguen amb unes regles d'exigència inferiors a les que tenim aquí, a Europa, i, concretament, a Catalunya. Per tant, creiem que aquest acord amb Mercosur, en aquest cas, i en el sector primari, en general, això s'hauria de tenir molt en compte.

Nosaltres tenim un compromís, i crec que és únic gairebé a nivell europeu, i potser mundial, és que tenim un compromís per reglament d'un preu mínim assignat per la compra de raïm.

És un compromís que podem tenir pel fet de no formar part d'una DO. Això ens dona aquesta llibertat, que podem establir un preu mínim de compra de raïm, però, a més, per compromís i per reglament, aquest preu mínim de compra del raïm s'ha d'incrementar any a any un mínim a l'IPC anual.

Per tant, els nostres proveïdors, perquè a part de tenir vinya pròpia, doncs, també comprem raïm. Aquest any passat, per exemple, vam comprar un volum de raïm equivalent a un retorn econòmic al viticultor de 4,3 milions d'euros, que representava gairebé el cinquanta per cent de les nostres necessitats de raïm.

Doncs els nostres proveïdors poden comptar a llarg termini quins ingressos tindran a llarg termini, perquè nosaltres, per reglament, tenim aquest compromís. Això permet a les empreses agràries familiars poder tenir una previsió de costos, una

previsió d'ingressos que, malauradament, en el sector primari, és inèdit, perquè, malauradament, moltes vegades, s'entreguen les veremes o les collites sense saber ni el preu que es cobraran.

Ha sigut un sacseig al sector realment, l'aparició de Corpinnat, que volíem deixar també molt clar que mai hem estat en contra de les DOs. De fet, Corpinnat va néixer dintre del [#11:26]ser de la DO Cava, els sis cellers integrants iniciadors de la marca, doncs, en aquell moment, estàvem dintre la DO Cava, inscrits a la DO Cava, però el model de marca col·lectiva, com Corpinnat, no va ser possible, no hi va haver possible un encaix.

I aquí també creiem que això, doncs, ha sigut un crit d'avís, no?, perquè ens vam veure obligats a abandonar la DO Cava, perquè no vam trobar un encaix com a marca col·lectiva dintre la DO, i això indica, doncs, que les DOs segurament hauran de tenir, doncs, una actualització, no?, hauran de poder-se ficar al dia.

Tenien molt de sentit quan van néixer, tenien molt de sentit quan es van crear, perquè calia una regularització del sector, però, en aquest moment, potser han quedat una mica desfasades, perquè s'ha vist clarament que una marca col·lectiva com la nostra, que aporta valor, i amb unes exigències amb uns compromisos molt alts, doncs, no va tenir cabuda.

S'ha parlat també del tema de com ens afecten els hàbits de consum. Ens afecten també als escumosos. Han afectat, en primer lloc, potser, i de forma significativa, als vins negres, però als vins blancs, als vins rosats i als escumosos també els estan afectant aquests àmbits de consum i aquestes campanyes antialcohol. Ens estan afectant com a sector, com ha afectat també, doncs, el canvi climàtic, amb la sequera conseqüent que vam tenir aquests anys passats. Va ser una afectació que vam haver de superar.

Els cellers Corpinnat teníem un cert, si es pot dir, avantatge. Era, doncs, que tenim criances molt llargues, per tant, teníem estocs importants a les nostres caves, i la sequera la vam poder anar assumint, amb menys collita, però com que tenim més reserves en criança, doncs, la vam poder compensar en certa part.

Però també ens vam veure afectats, està clar, eh? A les nostres finques van haver ceps que es van morir per falta d'aigua, i això no s'havia vist mai. I, per tant, s'hauran

de posar mesures, perquè aquest context de canvi climàtic i de sequera és present, i, de moment, no se li veu aturador.

Per tant, creiem aquí s'hauran de buscar mesures per poder-les compensar, sigui com la iniciativa, per exemple, de la recent feta Comunitat de Regants del Penedès, per fer un petit reg de suport amb aigües regenerades o amb altres fonts d'aigua, perquè aquesta supervivència de les vinyes és fonamental.

Això, a més a més, ha comportat efectes col·laterals amb què, doncs, hi ha hagut..., ha comportat també que, després de sequera, hi hagi hagut excedents, perquè hi han hagut embotelladors que no han anat a buscar matèria prima o vi fora de la nostra zona. Potser, moltes vegades, amb algun motiu també per la pròpia sequera, perquè, en aquell moment, hi havia manca de vi.

I ara, en aquest moment, doncs, ara que ha tornat a ploure, ens trobarem amb això, amb excedent de raïm. Hem passat d'una manca a un excedent, d'un extrem a l'altre, i creiem que això, doncs, ho hem de poder compensar.

En quant a la fragmentació del sector,

Fitxer 22CARPA5

està clar que hi han diferents etiquetes, en aquest moment, per poder etiquetar els nostres escumosos. És una realitat, no la podem obviar. Nosaltres, des de la nostra banda, sempre hem estat oberts al diàleg amb el sector. Si hi ha un encaix en poder simplificar el panorama, doncs, benvingut serà, però creiem que tampoc sigui cap prioritat imprescindible.

S'ha puntualitzat també el recent acord que hem tingut amb PIMEC. El valorem de forma molt positiva. Tot just, de fet, estem creant les primeres aliances amb certs resultats, però està clar que és una bona aliança. I la manera en què creiem que se'ns pot ajudar com a Corpinnat és recolzant, doncs, la nostra iniciativa, acompanyant-nos.

No som una DO, en som conscients. No estem reclamant els mateixos ajuts que tenen les DOs, però sí que creiem que hi ha d'haver, hi ha una necessitat de que aquesta realitat, que cada vegada està més avalada per més cellers, doncs, s'ha de

poder acompanyar, perquè estem creant valor afegit, estem fent retorn al territori, fent retorn als nostres proveïdors, als viticultors. I, per tant, creiem necessari, ara ja, i imprescindible aquest recolzament.

Han sortit altres temes, com ara si el marc normatiu ens ajuda. Bé, això ja ha quedat clar de que, bé, creiem que hi hauria d'haver una actualització de la normativa, sobretot de les DOs, per poder permetre a casos com el nostre, d'una marca col·lectiva, que és una marca col·lectiva que volem donar èmfasi en que no anem per lliure.

Estem totalment auditats per una empresa acreditada, amb moltíssimes auditories anuals. Per tant, tot el que fem ho podem certificar, i creiem que és el camí, no? Creiem que el consumidor final ha de tenir la màxima informació, ha de ser transparent.

I nosaltres el que volem, la intenció, de fet, de néixer de Corpinnat va ser una necessitat. Nosaltres volíem comunicar com treballàvem, com estàvem elaborant d'un enfoc molt qualitatiu.

I, en aquell moment, dintre la DO Cava, no hi havia aquesta manera de poder-ho comunicar. No hi havia possibilitat de poder diferenciar aquest plus de qualitat i de territori. I va néixer com una necessitat.

I fins ara no hem pogut trobar la fórmula a que hi hagin aquests ajuts, però creiem que aquests ajuts a la promoció, sobretot de la promoció de la nostra marca, perquè arribi més lluny, perquè arribi a més llocs, perquè arribi a més llars, perquè s'acabi de consolidar encara més, doncs, creiem que s'ha de trobar una manera de poder acompanyar aquesta realitat.

Res més. Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Llopart. Ara demanarem si algun grup vol intervenir la sala. Doncs així ho deixaríem aquí. Doncs donar-vos les gràcies per la seva compareixença, senyor Pere Llopart, i a tots els acompanyants. Que hi hagi sort.

Pere Llopart (president de l'Associació d'Elaboradors i Viticultors Corpinnat)

Gràcies.

(Pausa llarga.)

El president

Reprenem la comissió, per seguir amb el punt vuitè.

Compareixença d'una representació de la Comunitat General de Regants del Canal d'Urgell per a informar sobre l'estat de l'acord per a la modernització del canal d'Urgell

357-01071/15

Compareixença d'una representació de la Comunitat General de Regants del Canal d'Urgell davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Per tant, primer que res, benvinguts a la comissió, senyor Ros, eh? Aquesta, com a presidència, el podríem ficar davant, eh? No hi ha cap problema que es fiqui endavant. Aquí no... Com vulguin, eh? És que el deixen tot sol davant del perill. No hem quedat abans, a fora, com havien de parlar. Tindran deu minuts, eh? Sí, «apretant» això, podran parlar, entesos? Sí. Quan...

Agrair la compareixença. Benvinguts a tots. I quan vulgui, podria començar, per deu minuts, i encara tindrà un altre torn, en acabat d'escoltar els demés.

Amadeu Ros Farré (president de la Comunitat General de Regants dels Canals d'Urgell)

Entesos. Bona tarda a tots. La majoria, alguns són coneguts, d'altres no tant, però, bé, ens acabem de conèixer aquí. Aquesta compareixença havia estat demanada el vint i escaig de setembre, abans d'aquell procés electoral que vam tindre, però, bé, mai és tard quan arriba.

La modernització dels Canals d'Urgell és un gran projecte de país. Avui, els Canals d'Urgell és un canal d'usuaris format per vint col·lectivitats, els representants dels ajuntaments i dels salts.

Rega 75.000 hectàrees de regadiu. Subministrem aigua a cent vint poblacions; subministrem aigua a unes 380 indústries, algunes directament i d'altres a través dels municipis; subministrem aigua a unes 2.400 granges i subministrem aigua a unes cinc-cents cases aïllades fora de la zona concessional.

Va ser el projecte més important de regadiu, fa cent seixanta anys, i avui ho torna a ser la seva modernització, que, a més, és d'obligat compliment. Avui estem vivint una situació preocupant. Una gent de mitjana edat sense il·lusió, poques incorporacions de joves i molta gent gran, en edat de jubilació o jubilada, i que amb les pensions, que no arriben als vuit-cents euros mensuals, no poden fer front als costos d'aquesta modernització, i que, per tant, necessiten ajudes.

Avui, cada dia que passa, la situació és més preocupant. Fa poc temps que dos sectors importants, el sector porcí i el sector de la fruita, estem veient com grans operadores, grans fons d'inversió estan comprant les granges, i amb la fruita, unes cinc centrals han tingut que tancar les portes, de la trentena, com a màxim, que hi ha en tota la província de Lleida, i que, en els propers mesos, cinc o sis més faran el mateix.

Tot plegat perquè no es guanyen la vida els pagesos, i sense menysprear el sector del cereal i dels farratges, que també tenen els seus problemes. Arribarà un moment que el Govern de la Generalitat i de l'Estat no tindran prou diners per reconduir la situació.

Aquest gran projecte de país necessita ajuda de tots els grups polítics del Parlament de Catalunya, perquè amb un reg modernitzat, podem fer tota classe de productes que la societat necessita i podem tornar la il·lusió al territori.

Us hem passat un dossier de la situació actual del projecte. El primer full és el plànol general d'aquí, i després quatre projectes que tenim amb el projecte executiu fet per poder actuar ja.

Avui, després de cinc anys, tenim l'avaluació ambiental aprovada, de tota la zona regable. Va ser el març del 2025 que ens va arribar, va ser en borrós, no? També tenim els quatre sectors que figuren aquí, amb un projecte executiu per actuar, com he dit abans, amb les 11.500 hectàrees.

Avui s'està treballant en el sector B10, de 4.500 hectàrees, havent canviat les normes, sense limitar el temps de moblament de dintre la finca, ja que abans proposàvem cinc anys, i ara no limitem aquest temps.

També s'està demanant, per part de les col·lectivitats, que el Departament d'Agricultura, Direcció General de Regadius prepari diferents projectes executius. En aquests moments, a la Junta de Govern vam fer la proposta d'un, perquè després de comunicar-ho, hi ha gent, els pagesos, volen modernitzar, i, en canvi, la gent gran és degut al que ja he explicat una miqueta.

Les propostes aconseguides amb la Direcció General de Regadius i la conselleria és de pagar cent vint euros per hectàrea durant vint-i-vuit anys per tenir pressió natural sense cost energètic a peu de finca. En definitiva, són 2.300 euros per hectàrea.

Però el gran problema el tenim en el moblament, el reg d'expressió de les parcel·les que deixa fora d'ajudes a la gent jubilada, i que, entre tots, hem de trobar una solució, diguem-ne, algun tipus de conveni, algun tipus de conveni entre l'agricultor principal i la persona propietària, o, si no, també a través de la comunitat general, que puguem conduir per no perjudicar tota aquesta gent gran que avui necessita aquestes hectàrees per poder sobreviure.

També cal tenir en compte les empreses de serveis que hi ha al territori. Sobretot demanem una nova ordre de regadius específica per la modernització. Les centrals de fruita tenen, per exemple, per al reg de goteig, una subvenció d'un cinquanta per cent de les inversions en regadiu. Avui, les mesures, les ajudes per el moblament arriben a un quaranta per cent a l'agricultor principal.

Demano que tots aprobeu aquests recursos per portar a terme aquesta modernització i el que pot comportar com a creació de noves indústries. Sempre hem prioritzat els diferents tipus de concentració parcel·lària per a cada zona, no una concentració parcel·lària

Fitxer 22CARPA6

amb tota la seva totalitat, com hagi pogut ser de passar de secà a regadiu, sinó hi ha diferents zones de tota la comunitat general que tenen unes parcel·les molt

petites, sobretot a prop del canal, i que algun tipus de solució es tindrà que buscar entre tots.

Avui, els costos de moblament han anat pujant cada any. situant-se entre els quatre mil i cinc mil euros per hectàrea més IVA. Aquí és on necessitem aquestes ajudes més grans.

Sé que fa poc temps, el Grup de Junts va presentar de poder retirar l'IVA a Madrid de totes aquestes modernitzacions. També, no fa massa, l'assessor fiscal que tenim a la federació nacional, hi va haver una comunitat que va dir que no volia pagar l'IVA de vuit mil hectàrees, i el Tribunal Suprem ho ha admès a tràmit. Sembla que s'està esperant alguna sentència del Tribunal Suprem, però bé, que això pot tardar.

L'acord aconseguit de cent vint euros per hectàrea, o sigui, dos mil en vint-i-vuit anys, o 2.300 en seva totalitat, és acceptat. Es va sotmetre a la votació de les col·lectivitats, i tret d'algunes zones, va sortir el no. Però que a causa d'unes ordenances molt antigues que es tenien a les col·lectivitats, aquest trenta per cent que va sortir de sí envers algunes del setanta per cent del no, resulta que era trenta o quaranta vegades més la superfície total de cada zona.

Volia, a part... No sé millor si hi haurà... Bé, les preguntes. Volia puntualitzar una cosa molt important. Dintre aquest projecte nostre de modernització, hi havia l'harmonització del Segarra-Garrigues.

Nosaltres tenim dos canals. El canal principal que agafa l'aigua del Segre i el canal auxiliar, que és del Noguera Pallaresa, i aquest riu, el Noguera Pallaresa, que no falti mai aigua cada any, perquè no la pot acumular.

És important per Catalunya el que representa aquesta harmonització. Hi ha un compromís del Govern de pic engegarem aquesta modernització, en pic engegarem la nostra modernització, de fer aquesta harmonització. Avui consta sobre la taula de confederació, com ja ha considerat.

Això vol dir, implica que d'un riu que he de llençar l'aigua, seixanta-nou hectòmetres agafaríem, quan passi el nostre sistema, per a la zona regable, seixanta-nou hectòmetres serien per al canal d'Urgell, i d'altres donaríem per al Segre, al canal

Segarra-Garrigues, seixanta-nou hectòmetres. Aquesta és de les obres més importants actualment.

De vegades ha volgut disputes entre el canal d'Urgell i el Segarra-Garrigues. Només un exemple, per dir-vos. L'any passat, el canal Segarra-Garrigues va gastar, per regar tota la seva superfície, vint-i-vuit hectòmetres. Per tant, amb aquests seixanta-nou donaria per fer més regs de suport al que convingui.

Jo, de moment res més. Espero escoltar les vostres intervencions per poder contestar el que convingui.

El president

Moltes gràcies, senyor president, senyor Ros. Ha decidit que començaríem el torn dels grups parlamentaris. El primer grup, que és el que ho ha demanat, que va demanar la compareixença del Grup de Junts per Catalunya, la senyora Jeannine Abella té la paraula per tres minuts.

Jeannine Abella i Chica

Sí, moltes gràcies, president. Saludar el president, i agrair-li la compareixença, i a tota la permanent del canal d'Urgell. I, com no pot ser d'una altra manera, i ens hauran sentit dir-ho moltes vegades, la modernització del canal d'Urgell és un repte de país.

I, ara, justament, sé que la compareixença la vam demanar fa temps, però ara, justament fa dos anys de les eleccions al Parlament, en què vam ser tots nosaltres escollits, i és un bon moment per recordar que tots els grups aquí presents, doncs, vam repetir una i una altra vegada que aquesta legislatura havia de ser la legislatura en què s'havia de modernitzar sí o sí el canal d'Urgell, i que havia de tirar endavant, perquè és vital, no només per l'agricultura, també val la pena recordar-ho, i el president n'ha fet esment al principi, sinó per tot el país.

Però, com sovint passa a la política, doncs, ha passat la sequera, i sembla que ara hagi passat la urgència de modernitzar una infraestructura tan important com el canal d'Urgell.

Inclús recordem que el PSC, en campanya, anava més enllà, no?, i posava xifres damunt la taula, perquè si bé aquí el Parlament estava dissolt, a Madrid hi

governaven ells. Parlaven de 1.400 milions d'euros d'inversió, que després es va rebaixar a 900, i que ara no sabem ben bé en quin punt es troben ni quina execució hi ha hagut passats dos anys d'aquestes promeses.

I la primera pregunta que els hi voldríem fer és aquesta: en quin punt estem actualment? Si hem avançat i quines previsions hi ha. Si anés tot bé i es decidís començar demà mateix, quines previsions hi hauria per modernitzar totes les hectàrees que són necessàries?

També en quin punt es troba l'acord. Va haver la votació, el sí, el no. Llavors, un cop hi ha hagut aquesta votació, ara què passa? Es ficarà un nou acord damunt de la taula que sigui més assumible? S'entén que ja hi ha un no. S'ha de reformular tot. Sí que tenim curiositat d'interès per conèixer aquest aspecte.

I, des de Junts, sí que voldríem remarcar, com també ho hem dit moltes vegades, que considerem que el preu que ha de pagar el pagès no és assumible, a dia d'avui. Vostè també n'ha fet referència al tema de que els propietaris no coincideixen, moltes vegades, amb qui explota la terra, amb els arrendataris, que hi ha una falta de relleu generacional, que ja sabem tots i coneixem la mitjana d'edat que hi ha en aquest sector.

També els anys que queden per veure l'obra feta o de quan s'haurà de fer la inversió. Una cosa és el compromís que s'agafi avui, i l'altra, el dia que s'hauran de destinar els diners, i això fa certa por, i el que acaba provocant és el que vostè ha començat denunciant, no?, que la terra passi a mans de grans fons d'inversió i no als pagesos de tota la vida.

El tema dels plans de millora. El que hem vist és que en la DUN d'aquest any no s'ha augmentat la partida dels plans de millora per poder fer modernització. També n'ha fet vostè esment, el preu del moblament per finca, si fa tres o quatre anys parlàvem de 3.000-3.500 euros a hectàrea, ara pot arribar als sis mil euros, i, per tant, doncs, tot i que hi ha una subvenció, ara mateix, amb els mòduls màxims que hi ha, no es cobreix part d'aquesta inversió, i, per tant, és una complicació més.

Molt a favor també del que ha dit de la concentració parcel·lària per zones, perquè sovint és complicat ficar-se d'acord; doncs imaginem si ho fem a lo gran.

I, per acabar, acabo, president, demanàriem, doncs, més compromís per part del Govern. També com es va aprovar amb una moció aquí al Parlament, que Madrid pagui, no que ens faci un préstec o ens doni crèdit a la Generalitat de Catalunya, sinó que pagui.

I acabaria, doncs, demanant-los què podem fer, doncs, a banda de mostrar aquest suport, quines mesures podem impulsar per accelerar al màxim aquesta obra des d'aquí, del Parlament de Catalunya.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup d'Esquerra Republicana. La senyora Montse Bergés té la paraula per tres minuts.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Moltes gràcies, president de la Casa Canal, senyor Amadeu Ros, i tots els acompanyants de la junta. Bé, en primer lloc, estem parlant del setembre del 25, quan estava prevista. Veiem que és un tema, que ara també ho comentàvem, que es va allargant, però que hem de posar-nos de manera ferma perquè s'iniciï de manera decidida.

En primer lloc, vull aprofitar per manifestar el suport del meu Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana al projecte de modernització del canal d'Urgell, un projecte estratègic de país que ha de garantir no només la sostenibilitat econòmica del sector, sinó també és clau de volta per l'equilibri territorial del nostre país. Això ho diem tots, i, per tant, ho hem de complir.

Un suport que el volem traduir en accions concretes, en propostes concretes perquè aquesta execució sigui una realitat i pugui començar, esperem, i també amb el que ens ha explicat ara, senyor Ros, en els propers, podem dir, mesos.

Vull dir, també ens agradaria si ens poguéu concretar una mica més aquesta arrencada amb aquests projectes, que entenem que són els que ja estaven sobre la taula preparats per poder iniciar-se en el moment que hi hagués l'acord.

En aquesta línia, també el meu grup parlamentari, el passat mes de novembre, vam fer una interpel·lació al conseller sobre aquest projecte en concret, amb un debat i votació d'una moció subsegüent, el mes de desembre, que recollia una sèrie de punts, que, justament, nosaltres considerem que eren la clau de volta per poder tirar endavant el projecte, amb l'objectiu d'agilitzar i facilitar les condicions, algunes de les quals vostè també ara n'ha fet referència.

I nosaltres, el que demanem, i el que també ens posem a disposició seva, tal com ens ha demanat, a fer que el Govern compleixi aquests acords d'aquesta moció, que, bàsicament, el que tenen en compte són aquestes casuístiques i característiques de tot el que envolta el canal d'Urgell. I

no només el canal d'Urgell, sinó la situació actual del sector primari, no? En aquest moment, aquesta manca de relleu generacional, la necessitat de defensar el model de pagesia catalana, que són aquestes explotacions més petites, davant l'aparició d'aquests grans inversors, l'emergència climàtica, les incerteses, etcètera.

Per això, aquesta moció recollia que s'han de contemplar noves fórmules d'ajuts i finançament que siguin equitatives, sostenibles i compartides. Per tant, la pregunta seria... En aquest moment, aquestes condicions, una cosa són els 1.300 euros per hectàrea, que entenem que hi ha un acord, i que és la pressió a peu de finca, però també tenim en compte que, tot i que la quantitat pugui..., els projectes actualitzats puguin ser més cars, el preu aquest es manté fixe, vull dir, això seran els 2.300 euros, però que sí que ens preocupa la part de moblament, com vostè ha dit.

I, en aquest cas, es parlava de concretar ajuts per al moblament, crear una nova línia d'ajuts i incrementar els topalls existents actualment, tant per als agricultors professionals, i arbitrar mecanismes necessaris per facilitar l'accés a recursos per al moblament per a agricultors no professionals.

I és en aquesta línia on vostè ha nombrat dues vies. Una, que seria, si ho he entès bé, disculpin, a partir de que la pròpia Casa Canal pogués establir algun mecanisme, o també que l'altre, ha dit, a través de l'arrendatari, no? Vull dir, en aquest cas, a veure si tenen alguna proposta o si creuen que nosaltres, com a grup parlamentari, podem també ajudar a que tirin endavant.

Per tant, acabant, perquè veig que se m'ha acabat el temps, seria què podem fer com a grups parlamentaris per continuar, a part de demanar el compliment de les mocions, si aquests quatre projectes ja estan pràcticament en marxa, i també si ens pot aclarir una mica més aquesta sol·licitud que han fet de redacció de nous projectes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara sí, el torn del Grup Parlamentari Popular. La senyora Berenguer tindria la paraula. Tres minuts també.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, president. Al president, senyor Amadeu Ros, i la resta de la junta. El projecte de modernització del canal d'Urgell és una obra faraònica, calculada en 1.000 milions d'euros, un pla d'execució d'un mínim de quinze anys.

Al seu dia, ja diversos regants han mostrat reticències en aquest projecte, Torregrossa, la Fuliola, Tèrmens, Ivars d'Urgell, Linyola, Miralcamp, Montgai, etcètera, i especialment també pel fet d'haver aquestes concentracions parcel·lària prèvies, però també una temuda fusió amb el canal Segarra-Garrigues.

Llavors, ens podríeu concretar què se sap d'això? Finalment, aquest tema ja està conclòs? Podria haver canvis posteriors en aquest projecte de modernització? La política és així. Després teníem un pressupost inicial, ara no tenim pressupost, hi ha balls de xifres. Per tant, podria haver algun canvi de projecte?

Segons respostes proporcionades, més d'un vuitanta per cent dels regants del canal d'Urgell no veurien amb bons ulls una fusió amb aquest canal Segarra-Garrigues. O si bé que la seva gran majoria veu viable que prèviament es faci una concentració parcel·lària ordinària abans d'aquesta modernització, concentrar parcel·les és un procés que requereix anys, però és imprescindible per tirar endavant.

L'altra qüestió és la reclamació dels ajuts. L'objectiu del projecte de modernització és passar de l'actual reg per inundació, que representa un noranta per cent de la superfície, a un sistema pressuritzat a demanda, amb conduccions enterrades. Però quan haurien de pagar als regants per hectàrea?

I, a part d'això, de la xarxa principal, faltarà que cada pagès assumeixi el moblament interior de les seves finques, una inversió que haurà de sortir de la butxaca dels regants. I, si no ens equivoquem, això pujaria a 400 milions d'euros més.

En aquest punt, molts pagesos petits i no professionals que representen, si no ens equivoquem, un setanta-cinc per cent del total, no podran fer front a aquest cost, i sense ajudes. Molts d'ells, d'edat avançada, en un moment molt difícil, de manca de relleu generacional.

Per tant, quina podria ser la solució davant d'això? Quina tipologia i línies d'ajut creieu que serien necessàries i que s'haurien d'impulsar, doncs, a nivell polític, que requerien també del consens de les diferents forces polítiques i poder tirar endavant per fer viable aquesta modernització.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari. El senyor Vilafranca té la paraula per tres minuts.

Rafael Vilafranca Mercé

Sí, gràcies, president. Bé, agrair la compareixença de totes les persones que avui estan aquí, i l'exposició que ens ha fet en tema de les preocupacions i envers de la problemàtica que poden sortir respecte al canal d'Urgell.

Jo voldria dir que l'aigua és un...

El president

Un moment, senyor diputat. Miri d'arrimar-se, perquè no ho estan sentint. No ho estan sentint.

Rafael Vilafranca Mercé

L'aigua és un bé escàs imprescindible per la vida i la major part de les activitats humanes, i, per tant, per l'agricultura, la nostra pagesia, que són, en definitiva, les persones que ens procuren els aliments.

La modernització del reg, la xarxa de sistemes i canals de reg és fonamental per la millora de la producció i per

Fitxer 22CARPA7

l'ampliació les zones cultivables, i també, com s'ha dit aquí, per al sector de la ramaderia, a qui també se li procura l'aigua.

És imprescindible i bàsic per a la reorganització de la propietat rústica, mitjançant, com s'ha fet referència, a les concentracions parcel·làries, que, a la fi, el que persegueixen no és més que millorar l'aprofitament de la terra i la creació de camins, i així com també facilitar l'accessibilitat a l'ús de l'aigua, i possibilitar, en la mesura possible, l'estalvi i unes xarxes molt més raonables i un ús de l'aigua també més eficient.

Són les mateixes comunitats o col·lectivitats de regants les que tenen interès en aplicar les noves tecnologies, com la intel·ligència artificial o l'energia fotovoltaica, que, a la fi, permet millorar les explotacions agràries.

En definitiva, amb la creació de noves xarxes i canals de reg s'ha creat una agricultura més moderna i un nou paradigma envers a la forma de produir. És per tot això que considerem d'interès les assemblees ordinàries anuals que es celebren per part de les comunitats de regants, per tal d'exposar la situació i les preocupacions dels nous reptes i projectes de la xarxa de regadius que existeix a Catalunya, i de les diferents comunitats de regants, tal com, per exemple, aquestes tan importants, com són la del canal d'Urgell o la del Segarra-Garrigues.

S'ha dit que una preocupació que hi ha és que els grans fons d'inversió, doncs, estan comprant granges i finques. Això nosaltres entenem que és culpa de la política agrària comunitària, que, de forma reiterada, està incomplint aquest principi de preferència comunitària dels nostres productes, i que subscriu aquests contractes o acords comercials amb aquests fons d'inversió, o fons d'inversió o corporacions alimentàries amb els quals no podem competir, que és una competència deslleial, que afecta, per tant, a la rendibilitat dels nostres pagesos i ramaders. I, per tant, com s'ha dit aquí, sense rendibilitat no hi ha relleu generacional.

I simplement dir, s'ha fet també palesa de que una de les coses que preocupen és el tema del reg per aspersió de les parcel·les de les persones grans, en quant a la forma d'ajuts i finançament de les mateixes.

I una de les preguntes que els hi faria, per acabar, és dins de la seva preocupació que s'ha exposat i que ha quedat bastant clara és: qui són per vostès o qui és per vostè el repte més immediat i que es pot fer o que s'ha de fer a curt termini?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. És el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. La senyora Núria Lozano té la paraula.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, president. Bona tarda. I moltes gràcies, senyor president i resta d'integrants de la Junta de la Comunitat de Regants. Bé, compartim amb vostès la necessitat de modernitzar els sistemes de regadiu per tal de posar fi, doncs, al malbaratament d'un recurs que és absolutament imprescindible.

I és cert que això necessita d'inversions, perquè estem parlant, doncs, de tenir un subministrament a peu de parcel·la, amb prou pressió, i tenir-lo, a més a més, amb un estalvi energètic, com el que plantejava vostè a la seva intervenció inicial.

Una inversió que entenem que ha de formar part d'un pla integral de regadius actualitzat i que resolgui de forma executiva pressupostada, i recalco això, executiva i pressupostada, perquè, efectivament, les inversions necessiten de recursos, doncs, la tecnificació dels regadius i de l'altra, la planificació i execució de nous regs eficients que permetin lluitar contra els efectes de l'emergència climàtica, no només a l'agricultura, com, efectivament, vostè, amb molt bon criteri, plantejava a la seva intervenció.

Compartim també l'oportunitat d'escometre aquesta inversió, fugint, precisament, de la urgència del moment, per fer-ho en un moment com l'actual, en què no tenim una situació tan premiant com, en canvi, s'ha produït en d'altres moments.

Una qüestió a tenir en compte és l'exigència del mínim del seixanta per cent d'adhesions per fer les obres de modernització i ampliació en els casos en què en depengui la viabilitat d'un territori.

Què us sembla aquest requeriment i com consideren que es podria superar la dissociació entre la propietat i qui treballa a les terres, en aquest context d'urbanització del camp, aquesta entrada dels fons d'inversió a què feien referència diputats anteriorment.

Jo haig de dir que crec que la llei de mesures urgents agràries, de recent aprovació, no ajuda en aquest sentit, perquè permet l'entrada de persones jurídiques, amb un mecanisme de successió, i també de persones físiques que no tenen l'agricultura com a dedicació principal. I pensem que, en aquest sentit, no és útil.

Així mateix, resulta d'interès conèixer el grau de suport d'aquesta unificació de canals de què en parlaven. En cas de que no es reunissin les condicions necessàries, quina alternativa considerarien viable a aquesta opció?

I que ara, la gestió futura de nous episodis de sequera que dificultin la disposició d'aigua, si consideren que s'ha de basar en l'establiment d'un nou sistema de repartiment equitatiu que tingui en compte les necessitats de cada classe i varietat de conreu de forma dissociada, i l'aigua disponible també als embassaments.

I ja per últim, i amb això acabo, president, si poden aprofundir en la creació d'aquesta nova línia d'ajuts al moblament, a què feia vostè referència.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari de la CUP. El senyor Dani Cornellà té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies, president. Merci per aquesta compareixença, president, i a tots els seus acompanyants. Nosaltres compartim la necessitat de modernitzar el canal d'Urgell. És una evidència, i més, doncs, davant de la situació d'emergència climàtica que vivim.

Que és veritat, doncs, que això depèn. Ara mateix no estem en una situació terrible, però sí que hi tornarem a estar, i hi hem estat. I el que és evident és que cal modernitzar, doncs, tot, en aquest cas, el canal d'Urgell per fer-lo més eficient, i garantir, en època d'escassetat, que s'aprofiti fins a l'última gota, i en època de no escassetat, doncs, també que s'aprofiti, perquè, evidentment, la política de l'aigua ha de ser molt clara sempre; quan hi ha sequera i quan no n'hi ha.

És a dir, hem de ser conscients de la vàlua que té l'aigua, doncs, per al sector primari i per a altres sectors, com vostè també ha explicat, que no només aporten aigua als camps.

A nosaltres també ens preocupa aquests fons d'inversió, aquests fons voltors que van acumulant terres, i, al final, tots sabem per què ho fan, no? Perquè també, per desgràcia, fins i tot l'alimentació s'està convertint en un fons especulatiu, a llarg termini, a curt i a llarg termini.

Per tant, tenim un problema greu, sumat aquí, doncs, als problemes que ens ha explicat vostè de falta de jovent, d'envelliment. Ho coneixem perfectament, per desgràcia, perquè no és una cosa nova, sinó que ve de fa molts anys, segurament per les males polítiques que s'han fet des d'aquí i també des d'Europa, que han fet, no?, que es vagin abandonant el sector i els camps.

I és una pena, perquè realment això s'ha de revertir, i més amb la necessitat que tenim, com a país, de garantir que cada terra, i més les que poden ser regades, doncs, siguin productives.

Nosaltres, el que ens agradaria que ens expliqués és això, no?, és quin consens hi ha actualment en fer aquesta modificació, després, doncs, de les diferents informacions que han anat sortint els darrers mesos. Com veuen també vostès el que s'hauria fer des de la Generalitat, tot el que són..., [#07:48]no només els ajuts, que n'ha parlat de la modernització del canal, sinó també el moblament interior de les finques.

Com veuen aquesta necessària o no reparcel·lació, no?, d'anar ajuntant diferents parcel·les. Bé, una mica com veuen vostès, no?, el futur de tot plegat. Com ho veuen, com ho planifiquen, a partir de que, evidentment, entenem que aquesta modernització s'ha de fer sí o sí, sigui més aviat o més tard.

Quines perspectives de futur tenen, com a junta, i com..., això, no? Com miren cap a aquest futur proper, que ha de ser, doncs, amb aquest canal arreglat, però que, tot plegat, ha de tenir una sostenibilitat no només ecològica amb l'aigua, sinó també econòmica per als propietaris i per a tots els regats que utilitzen, doncs, l'aigua del canal d'Urgell.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. És el torn del Grup Parlamentari Mixt. La senyora Maria, la senyora Soberana té la paraula.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. Gràcies, senyor Amadeu Ros, i a la resta de la junta permanent que l'han acompanyat. Sí, però és que no m'arriba el cable. Ara? Bé, gràcies, senyor Amadeu Ros, com a president del canal Segarra-Garrigues, del canal d'Urgell, perdó, i a la resta de membres que l'acompanyen.

El canal d'Urgell és una infraestructura que ha fet possible que la vida i la prosperitat de bona part de la plana de Lleida. És la columna vertebral econòmica i social del territori. No ens podem permetre que falli. Si ho fa, la falta de regadiu se'ns farà fora del sistema.

Fa massa temps que s'arrossega la manca de modernització. Anuncis, acords, calendaris, i, de moment, poca cosa es compleix. Vostès continuen assumint els costos, i amb incerteses i amb pressió.

No es pot exigir eficiència hídrica sense inversions. No es pot parlar de sostenibilitat mentre es manté una xarxa obsoleta que perd l'aigua i la competitivitat. No es pot carregar sobre els pagesos el pes d'una transició que l'Administració no lidera com toca.

La modernització del canal d'Urgell ha de ser una prioritat, amb recursos garantits, terminis i execució, sense dilacions, sense excuses. Cal assegurar que l'aigua arribi amb eficiència, que es redueixin les pèrdues i que els regants puguin treballar en condicions dignes i previsibles. També cal posar ordre a la governança de l'aigua.

Menys burocràcia i més eficàcia. Més escoltar el regants i més discussions allunyades del territori.

Tant de bo aquest projecte que vostès ens han presentat sigui una realitat ben aviat, perquè qui viu i treballa la terra sap millor que ningú el que necessita, i la pagesia ho necessita més que mai.

Sense regadiu modern, el futur és l'abandonament i la pèrdua de capacitat productiva. Amb regadiu eficient hi ha oportunitats, arrelament i sobirania alimentària.

El canal d'Urgell no admet més dilacions. No ens ho podem permetre. No podem deixar-vos més abandonats. Necessitem que hi hagi totes les forces cap a vosaltres.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. El senyor Ezquerria té la paraula.

Manel Ezquerria Tomàs

Sí, bona tarda. Gràcies, president. En primer lloc, donar les gràcies, un agraïment per la visita que ens fan i la compareixença de la Junta General del Canal d'Urgell. Importantíssim donar-los visibilitat i que torni a entrar a l'agenda política, si és que no ha sortit mai. Creiem que estigueu aquí avui és important per empènyer encara una mica més.

Nosaltres donem suport incondicionalment a la modernització del canal d'Urgell, ja ho saben, i és evident que és el futur. Tothom té clar que aquesta obra durarà quinze-vint anys. Aleshores, evidentment, si, en algun moment, amb les votacions que van realitzar, algú es va pensar que seria d'una manera immediata tot, és clar, aquí creiem que potser ha faltat una mica de comunicació i explicació més a fons, no?

Perquè és evident que haurà de ser sectors per sectors, i, a més a més, en cada sector que estigui interessat en modernitzar, durant uns certs anys, durant unes certes collites hauran de conviure els dos regs.

Aleshores, els dos regs, perquè, evidentment, no es fa tot d'una manera instantània, passar del reg a manta al reg a regadiu, en totes les parcel·les d'un mateix sector. Aleshores els voldríem preguntar, si ens poden respondre, com ho tenen per començar el primer sector, aquest que es parla d'Els Alamús-Bell-Lloc, sobretot amb aquestes poblacions, a veure si ja ho tenen... Bell-Lloc-Torregrossa també, crec. Si ja ho tenen, d'alguna manera, engegat el poder començar.

Perquè creiem que començant és la manera que s'arriba al camí, perquè, com he dit, aquesta obra no serà d'una manera instantània, ni amb cosa de dos o tres exercicis, sinó que serà a llarg termini, perquè estem parlant de potser l'obra més important en regadiu, salvant el Segarra-Garrigues, evidentment, dels últims cinquanta anys.

Després també aquí hem parlat, en diverses intervencions, del tema de la concentració parcel·lària. Nosaltres creiem que la concentració parcel·lària, evidentment, és interessant, però ha de ser les que s'acullen a la modernització, perquè no es pot fer una concentració parcel·lària abans de modernitzar, perquè s'hauria de fer les «tuberies» noves a l'antiga usança, per dir-ho d'alguna manera, per després haver de fer-les noves, no?

I, evidentment, la concentració parcel·lària, doncs, que s'hi vulgui acollir, perfecte, però ha de ser de la manera que sigui voluntària, com sempre s'ha dit, no?

Després també ha apuntat el tema del moblament de les finques dels no professionals. Ha parlat dels jubilats, no?, de que amb vuit-cents euros que tenen de pensió, com han d'afrontar una inversió d'aquestes característiques?

Jo ho allargaria una mica més amb els no professionals. No només jubilats, sinó que al nostre territori hi ha moltes persones que, ja sigui perquè no tenien un volum de finca prou gran per viure de la terra, ja sigui perquè han agafat altres opcions professionals, doncs, són joves, però no volen perdre patrimoni de generacions de casa seva, i també estan interessats en poder acollir-se a la modernització i al moblament.

Aleshores, si ens pot especificar una mica més a fons com podria la comunitat general

Fitxer 22CARPA8

ajudar-los a buscar la manera de finançar i tindrà també algun tipus d'ajuts per a poder moblar les finques, no només els jubilats, sinó aquestes persones que viuen al territori, que volen conservar patrimoni de casa de tota la vida, i que se'ls pugui ajudar com els que sí que són professionals, evidentment.

I s'ha acabat el temps. Podríem estar parlant molt més del canal d'Urgell, però bé.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Esquerra, ara seria el torn de... Començaríem un torn nou, d'acord? Un torn nou de cinc minuts. El senyor president, senyor Ros, té la paraula.

Amadeu Ros Farré (president de la Comunitat General de Regants dels Canals d'Urgell)

Vinga. Em perdonareu, perquè hi ha coses que necessiteu saber tots una miqueta. Hem viscut uns moments tumultuosos, no? La guerra de l'aigua, avui, ni que tinguem la guerra del petroli, per dir alguna cosa, però la guerra de l'aigua va començar, no?

Interessos una mica foscos van voler intoxicar aquestes votacions que hi va haver, amb uns objectius econòmics i tal vegada d'ocupar. Estic acompanyat de companys que hem treballat, més els que no han vingut de manera desinteressada, portem set anys treballant sense parar cap dia, i ells es limiten a cobrar una dieta, m'explicaràs, de seixanta-cinc euros, quan perden tot un matí.

Vam trobar, vam entrar allí. Tant de bo hagués sigut vint anys que s'hagués començat, com els altres sistemes. Contesto una miqueta. També em sembla que va bé per tot. Teníem canals, regs de l'Alto Aragón, Riegos Alto Aragón, o canal d'Aragó i Catalunya i tot.

Bé, vam començar. No vam trobar res, ni el projecte. El primer any, pel projecte. El segon any per la Dana que va vindre. Després pel Covid. No vam parar mai. Cinc

anys, quatre anys i mig-cinc anys ha durat aquest projecte mediambiental. Vull dir, fins al febrer, com he dit abans, del 25 no es podia fer res.

Vam portar a terme aquestes votacions, però se'm va demanar, des d'altres instàncies del Govern de l'Estat i del Govern de Madrid, que no les féssim. Però resulta que jo presideix el canal d'Urgell i ells són presidents de les seves col·lectivitats.

Aquella tarda, a les sis de la tarda, vaig reunir a tots els presidents, quan ja tenien anunciades les seves votacions, amb un cost que això implica per comunicar-ho amb carta certificada a tothom. Ells van decidir portar-ho a terme. Hi va haver un poder destructiu liderat pel Manifest de Gran Urgell, no?, a on ha portat... Bé.

I després hi havia una realitat que nosaltres sabíem. Estàvem a les dotze de la nit amb el conseller, última trobada amb ell. Vam dir: «Hòstia, s'ha intoxicat una miqueta tot això. No anirà bé», però van decidir, tots els companys, portar a terme aquestes votacions.

Què va passar llavors? Que la gent que té ganes de modernitzar, per exemple, avui estem treballant, com he dit abans, amb el sector B10, i els presidents no creuen que per ells ni tota la gent del territori, *abarca* Torregrossa, Alamús i Bell-Lloc, són 4.500 hectàrees, i ells no volen cap tipus de concentració.

Contestant a la paraula concentració, n'hi ha de molts tipus. Una concentració ordinària seria un procés de quatre anys, amb tot l'Urgell, i això es va descartar per unanimitat de tota la Junta de Govern. Per què? Perquè hi ha arbres, hi ha granges, hi ha tot això.

Però es podran fer tota classe. Per exemple, Linyola està treballant avui amb cinc-cents hectàrees, perquè és una zona molt quadrada, però no se'n surten. No se'n van sortir fa vint anys, perquè amb una concentració, volen treballar ordinària.

Després hi ha concentració privada no obligada. Una llei del 75, al Parlament de Catalunya, en vigor, que permet una permuta gratis per als pagesos, entre ells, quan veuen el plànol, sempre que n'hi hagi més de tres. En un plànol que veus tres-cents parcel·les, sempre n'hi haurà més de tres.

Després hi ha les diferents agrupacions. Hi haurà zones. Cada zona del canal és diferent. Zones de dalt de tot del canal, doncs, necessiten un... Hi haurà d'haver un acord.

No ens hi hem oposat mai. Si algú ha arribat a dir que el canal d'Urgell no podia, sinó el govern de la Generalitat, de totes les persones destinades per a tot, qualsevol tipus de concentració que es vulgui fer, i que aniran a cada demarcació. I, llavors, arran d'això, vam dir: «Vinga, de tot el resultat, la gent que vol modernitzar té dret a modernitzar», i agafem el sector B10, a on avui està preparat ja tot, pendent d'aprovar en Junta de Govern, i, en definitiva, amb la junta, que és el màxim òrgan sobirà de 135 síndics, per poder engegar aquí, sense haver solucionat del tot aquest moblament.

Ja he dit abans que la pressió a peu de finca, pressió natural tant de bo la tinguessin tots els canals. Aquesta és acceptable, i l'altra hem de trobar un consens, suposo. Quan dic una nova ordre de regadius, dic una nova ordre de regadius que crea el Govern, ens trobem que quan un pagès, eh?, i a títol principal, vol comprar una màquina, costarà cinquanta mil euros o seixanta mil, trenta mil però ja té uns topalls que no pot invertir, llavors, per la modernització, per dir: «Hòstia, m'he de gastar set mil euros per la modernització.»

Ja no pot, perquè és per això que aixeca la Taula Agrària, alguna gent ho està demanant també, a part de nosaltres, també ho veiem així, i bé, hem volgut començar això sense tindre aclarit, perquè n'hi ha moltes ganes.

Els han aconseguit un president. Està aquí. Els altres dos no han pogut vindre. Han aconseguit de que la zona regable pugui fer tot el sector. Clar, entre que es tregui a concurs i es comencin les obres, passarà un any i mig, perquè esperant que millor el Parlament d'aquí, doncs, hòstia, pugui donar una part d'ajudes, degut als elevats costos que avui té el moblament.

Fa cinc anys endarrere, es feia per tres mil euros per hectàrea. Avui, sis mil. I una miqueta, quan algú m'ha preguntat, Casa Canal està disposat. Vam proposar fer una cosa de claus en mà per poder ajudar tota aquesta gent que ho necessita per viure, i que ho vol tindre, i que una part d'ajudes hauria de tindre.

Vull dir, la gent que ha de continuar amb aquestes cinc, deu, quinze hectàrees o les empreses de serveis amb un conveni, doncs, amb un agricultor, per dir alguna cosa, i que també les empreses de serveis puguin tindre tota aquesta subvenció. Que no deixi a fora tantíssima gent.

Tots sabem, amb tot el respecte del món, que la gent que té una hectàrea, doncs bé, sempre hi haurà algú que la voldrà, amb tots els respectes, però és molt difícil poder viure amb una hectàrea.

Contestant una miqueta i barrejant-ho tot, el canal d'Urgell emet 17.500 rebuts. El promig de la propietat és de sis hectàrees, com a molt. Llavors, qualsevol concentració ordinària és inviable, una ordinària, però diu tothom que estaríem quatre anys sense poder collir, sense..., canviant ja els 3.600 quilòmetres de «tuberries» que tenim, i això fa inviable tot això.

Però n'hi ha de molts tipus, eh?, d'agrupacions. Inclús la gent, avui, i a nivell particular, tots ens estem agrupant, quan surt una finca que es ven al costat de la nostra, i un té el seu fill treballant allí, però n'hi ha de molts tipus. No ho sé.

Només li voldria dir una cosa. El model és maco. 20 milions d'aquest pressupost és un projecte mediambiental, on nosaltres vam ficar. Tenim 325 quilòmetres de canal, i com a mesura mediambiental que havíem d'oferir, era un passeig verd a l'entorn dels canals per poder anar en bicicleta. Tenim propietat al costat dels canals, i la plantació d'arbres, per fer 325 quilòmetres d'una via verda intercomunicada, ben intercomunicades. Cada sector que es farà haurà de fer, a part de que hi ha zones com Juneda, que coneixeu tot això.

I algunes coses... I, clar, hem de començar. Aquí es va entrevistar el ministre, a TV3. Va dir quant pot durar la modernització del canal d'Urgell. Diu: «Entre vuit i dotze anys.» Després, tots els documents que estem preparant amb agricultura, per poder-se admetre, ho hem d'acabar de reunir tot. Parlem de quinze anys. Però si engeguem i tenim més ajudes per al canal d'Aragó i Catalunya, del qual tu ja estàs regant...

Per exemple, el president deia: «No obliguem a ningú. És que quan vam plantejar el projecte, obligàvem a que cada projecte tingués cinc anys per a moblar allò. Ara ho hem tret. No hem limitat cap any», deia el president de l'Aragó. I Catalunya diu: «Fa

quinze anys que un no ha volgut amb el pla, i continua regant a manta.» Home, tampoc no hem de passar quinze anys.

Hem de buscar... És complex. Espera, he apuntat més coses. No sé si... Sí, bé, he explicat el sector B10, que esperem que el mes de juny s'aprovi per unanimitat de la Junta de Govern, perquè ja ha aconseguit més del cinquanta per cent, amb els plànols que he tingut de gent que ficarà pressió a peu de finca.

Quan veuran les obres per cent vint euros hectàrea, moltíssima més gent el voldrà. El que tindrem al respecte [10:53]és amb l'oponent, amb Departament d'Agricultura. Diu que són 5.200 pagesos els que operen a la zona regable, que aquí hi ha disset rebuts que fem de propietat.

També les votacions, només per aclarir-ho, no és per res, només va votar el trenta-vuit per cent. Alguns, ara, se'n donen compte que resulta que al rebut del canal, d'aquelles trenta, quaranta o cinquanta hectàrees, encara anaven nom dels padrins o dels pares que no havien canviat el nom.

Bé, unes ordenances també que no era correcte. Una persona de vint hectàrees tenia dos vots, i una d'una hectàrea..., perdó, de mitja hectàrea o d'una tenia un vot. Unes ordenances antigues. Per això hem decidit començar. I esperem que hi hagi calma i esperem que hi hagi ajuda de tots vosaltres.

Després m'he apuntat alguna nota més important. Bé, sí. Responia el del PP, el Partit Popular s'hi ha ficat fort també amb aquesta concentració. És el que hi ha. Vull dir, hi ha molts tipus de concentracions.

Bell-lloc, per exemple, està fent, que és una zona que té unes cinc-centes hectàrees modernitzades, doncs, una concentració d'hidrants, però els dos presidents, que les col·lectivitats tenen el seu NIF propi, de moment no han demanat, però tenen temps. Mentre comenci l'obra, mentre es facin les canonades generals, doncs...

També com hem aconseguit, potser, [12:40]Jeannine, eh?, de com tot això, no? El projecte valia 1.000 milions d'euros, així ens ho havien contat els tècnics. El Departament d'Agricultura ens va treure aquests 100 milions, perquè hi havia l'harmonització del Segarra-Garrigues, tant important com la modernització del canal d'Urgell, d'un riu que l'aigua va a parar a Mequinensa i que es llença, i que aquí ja

tenim garantia d'aigua, tant per un... [#13:14]Aigua, no, farem anar amunt, no?, anirà avall. Doncs si el Segarra-Garrigues vol fer més ampliacions, ni que a vegades ens presentin com a enemics, són els nostres companys. I, llavors, ens van treure 100 milions.

I, llavors, hi ha quatre grans brases del Segarra-Garrigues, que l'Estat va pagar 100 milions d'euros, tocant el canal d'Urgell, on nosaltres hi havíem d'anar fent basses, i que, degut a la zona ZEPA, estan infrautilitzades, que es faran malbé.

Aquestes bases se les ha quedat la Generalitat. I nosaltres necessitàvem vuit mil hectàrees, acompanyar-la d'aquesta pressió que està a cent metres per damunt del canal d'Urgell. O sigui, vol dir que inclús hem de fer una bassa més petita, perquè la pressió és de deu quilos, i el que fem és portar liderant els tècnics a tres quilos i mig. Vam estalviar 200 milions. Ja passem a 800.

Després, les obres que fem de modernització, que s'inauguraran al setembre, els tres grans embassaments projectats per a la modernització i per a l'estat actual. O sigui, quan avui estem regant, per tant, trenta metres cúbics i et diuen: «Hòstia, fa trenta litres avui», i et diuen: «Ningú vol regar», hem de tancar el canal principal a 144 quilòmetres.

Avui tenim, doncs, les basses per poder no llançar un ni un litre d'aigua, perquè s'obrirà la primera principal, i s'obrirà, a baix, tres basses, que ja forma part d'una obra

Fitxer 22CARPA9

que hem avançat, que hem pagat el trenta per cent. Però necessitem ajuda. Ara, si agaféssiu, no ho sé, els responsables d'Agricultura, algun tècnic... A part de la modernització que hem explicat, tenim un canal vell de cent seixanta anys. El pressupost per pavimentar tots aquests canals, a part de la modernització, puja 260 milions d'euros.

Si algú ho troba més barat, que ens ho digui, però, hòstia, hem d'afrontar la modernització. Què passa? Que des de dinou anys, que va estar l'anterior president,

i set nosaltres, portem vint-i-sis anys gastant-nos 3 milions i mig d'euros cada any. I per què? Perquè un canal que té els anys que té...

Un exemple, tenim uns seixanta hectòmetres per subministrar granges, indústries i abastaments. I avui, de vegades, ens trobem que quan hem de subministrar a una granja, que es troba al final de la quarta principal, per cinquanta mil litres, n'hem de gastar 500.000.

I, per tant, ara, tots el món de la ramaderia i de la indústria sap de que aquella canonada, que no es veurà què passarà, tindrà 365 dies d'aigua [#01:20]a peu, diria, amb la dotació corresponent. No ho sé si hi ha alguna cosa...

El president

President, ho hauríem d'anar deixant. Era cinc minuts i ens passem deu. És que són quinze. No ho sé, acabo, acabo i...

Amadeu Ros Farré (president de la Comunitat General de Regants dels Canals d'Urgell)

No, no hi ha de tot. Sí, potser a algú no li he contestat prou. No ho sé. Ho he anat apuntant. Però jo us invito a tots al Museu de la Casa Canal, a tots, eh? Vull dir, espero que vingueu. I allí... No us fotrem més el rotllo. Vull dir, ja ho veureu una miqueta tot.

El president

Moltes gràcies, senyor president, de veritat. Si algun grup parlamentari vol utilitzar el punt de rèplica. No? Doncs aturariem la comissió per acomiadar i tornar a cridar l'altra compareixença. Anem a buscar la compareixença.

Moltíssimes gràcies per haver vingut. La veritat és que lo de l'aigua és tot un món, d'acord? Jo que vinc de terres de secà, i tinc, ara, els últims anys, doncs, utilitzem el reg de suport, sabem el que és important l'aigua de regar i poder regar, i no poder regar.

De fet, aquí hi ha una comissió [#02:26]. Un president d'una comissió em va dir que el futur de l'agricultura passava pel regar, si no, l'agricultura no tenia futur. Per tant, bé, doncs, hem d'anar fent totes aquestes coses, hem d'anar treballant. Però la

veritat és que és absolutament necessari que poguéssim afrontar totes les inversions per a tots.

Moltíssimes gràcies.

(Pausa llarga.)

Senyors diputats i diputades. Si tornem a seure i això, començarem a tornar-hi. No m'hauré d'esperar. Comencem, perquè si no, no acabarem mai. Veigues si hi ha algú fora.

(Pausa llarga.)

Reprenem la comissió.

Compareixença de Teresa Botargues Giron per a informar sobre biopolígons i bioeconomia

357-01079/15

Punt novè, compareixença de Teresa Botargues Giron davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per a informar sobre biopolígons i bioeconomia. Per tant, tindria la paraula per deu minuts.

Teresa Botargues Giron (experta en Bioeconomia i Biopolígons a Catalunya i assessora de Transformació Econòmica)

Bona tarda. Moltes gràcies. Us hem repartit un dossier una mica més extens de la presentació que farem ara, i que intentarem que no superi els deu minuts. Avui us presentem una iniciativa estratègica impulsada per la Diputació de Lleida, en col·laboració amb les principals institucions del territori, que aborda, a través de projectes transformadors concrets, tres dels reptes estructurals més importants de l'economia catalana: la dependència externa, el desequilibri territorial i l'impacte climàtic. Al final de la presentació us farem tres peticions concretes.

Catalunya, Espanya i la majoria d'economies europees comparteixen una vulnerabilitat fonamental. El model econòmic actual es basa en recursos naturals no renovables, minerals, metalls, combustibles fòssils, que no tenim al territori, i que, per tant, hem d'importar.

La situació actual geopolítica torna a posar en evidència l'elevat grau de dependència que això genera. Aquesta dependència es concreta, des del nostre punt de vista, en tres reptes estructurals. Manca d'autonomia estratègica, desequilibri territorial en la distribució dels factors de producció, i impacte climàtic per un model productiu insostenible a mig termini.

Com hem dit, aquests tres reptes no són exclusius de Catalunya; afecten l'Estat espanyol i bona part d'Europa. Precisament, per això, les solucions que es proposen des de Lleida tenen un alt potencial de replicabilitat i resulten molt atractives per a la inversió privada d'impacte, cosa que fa que no hagin de dependre exclusivament de finançament públic.

El primer que hem de tenir clar és que la clau per superar aquests reptes no cal buscar-la fora. Rau en un tipus de recursos naturals que sí que tenim: els renovables. Parlem del sol, de l'aigua, el vent, els excedents de la producció primària, els boscos o els serveis ecosistèmics. Tots ells són recursos capaços d'autoregenerar-se més de pressa del que es consumeixen, sempre i quan els gestionem bé.

Aquest conjunt de recursos es coneix com a capital natural renovable. La demarcació de Lleida concentra el cinquanta per cent del capital natural renovable existent a Catalunya, cosa que la situa en una posició estratègica excepcional.

Quan utilitzem aquest capital per a produir aliments, però també béns, serveis o energia, que poden abastir tots els sectors d'activitat econòmica, aquest model és el que es coneix com bioeconomia. Es tracta d'un model de producció que permet substituir de manera progressiva la utilització de recursos fòssils per recursos biològics renovables amb criteris de sostenibilitat, circularitat i regeneració.

Però, evidentment, la transformació econòmica cap a aquest model, cap a la bioeconomia, és un repte complex que cap actor pot abordar de forma individual des del seu àmbit de competències.

Requereix intervencions coordinades entre múltiples actors, en el curt, en el mig i en el llarg termini, però totes orientades a una mateixa visió estratègica de futur, superant, a poder ser, cicles electorals.

Convençuts de l'oportunitat i conscients de la complexitat, l'any 2020, la Diputació de Lleida va impulsar una agenda compartida de transformació cap a la bioeconomia. Hi participen les principals institucions del territori, amb el nom de G10, i tots aquells actors públics i privats compromesos amb aquesta visió de futur, d'un model d'economia verda, circular, digitalitzada, capaç de generar els nivells de benestar i prosperitat necessaris per fixar i atraure població i talent.

L'agenda és un model de planificació estratègica compartida a llarg termini, i ha rebut el reconeixement internacional de la Comissió Europea, de l'OCDE, de Nacions Unides i de la FAO.

A través de l'agenda, i de manera sostinguda en el temps, identifiquem i impulsem intervencions transformadores, que estan generant un portfoli d'actuacions cada cop més atractiu als inversors d'impacte. Aquests inversors, amb capacitat per mobilitzar 1.500 milions d'euros només a l'Estat espanyol, busquen invertir en projectes amb impacte social o mediambiental positiu i mesurable, busquen promoure canvis sistèmics, no només el retorn financer convencional, però necessiten projectes grans.

Per això, l'agenda de Lleida i els seus projectes s'està escalant a Catalunya i replicant arreu de l'Estat espanyol. Ho estem fent a través d'una agenda compartida espanyola, en la qual ja participen setze províncies rurals de tota Espanya de nou comunitats autònomes diferents.

Preveiem presentar aquesta agenda compartida espanyola a nivell públic, a nivell espanyol, el proper 24 de setembre, a la seu del Joint Research Center de la Comissió Europea, a Sevilla.

Entrant ja una mica més en els projectes més emblemàtics, que, a dia d'avui, formem part d'aquest portfoli de l'Agenda de Lleida, i que estem escalant a nivell de tot l'Estat espanyol, us enumerarem els més importants. Els biopolígons; l'activació de la gestió forestal multifuncional, amb un paper molt important del Pallars Sobirà i l'Alta Ribagorça; agricultura regenerativa, sobretot a les comarques de Ponent; formació professional en economia verda, un tema cabdal, per nosaltres; *sandbox* regulatori i planta per al preescalat industrial de biotecnologies.

Entrarem una mica més en detall en un d'aquests projectes; en concret, dels biopolígons. Els biopolígons són àrees industrials, delimitades i ordenades urbanísticament, especialitzades en activitats econòmiques vinculades a la bioeconomia, és a dir, a produir béns i serveis a partir de recursos biològics renovables, d'acord amb els principis de sostenibilitat i de bioeconomia circular.

Aquestes àrees es poden desenvolupar en diferents tipus de sòls, també el sòl no urbanitzable. I els seus trets més distintius són: una especialització sectorial definida; unes infraestructures i serveis adaptats, parlem, per exemple, de plataformes de gestió de subproductes, producció d'energies renovables o xarxes logístiques compartides; la simbiosi industrial activa; els subproductes d'una activitat, implantada en un biopolígon, es converteix en primera matèria d'una altra indústria implantada en el mateix biopolígon, maximitzant així l'eficiència i minimitzant l'impacte ambiental, i, evidentment, la ubicació estratègica. A l'igual que no se'ns acut

Fitxer 22CARPA10

que les refineries estiguin lluny del petroli, les biorefineries no poden estar lluny dels recursos orgànics renovables que les han d'abastir.

Per tant, les tenim en el territori, les volem en el territori per a que estiguin properes als recursos i ser més eficients, així, en temes logístics i de reequilibri territorial, en la distribució de factors de producció.

A Lleida ja tenim en marxa el desenvolupament de tres biopolígons, que ja estan atraient biorefineries i bioindústries. El més desenvolupat és el d'Alcarràs, el promogut per cent cinquanta famílies ramaderes, que, més enllà d'un problema, el que van veure és una oportunitat en la gestió d'aquests recursos. Al dossier teniu alguna fotografia d'aquesta instal·lació d'Alcarràs.

Arribant ja una mica al cor de la compareixença, us volem traslladar tres peticions, adreçades cadascuna a un destinatari diferent. La primera petició va adreçada als grups parlamentaris amb representació al Parlament de Catalunya. Demanem que les polítiques agràries, energètiques, industrials, i també les de recerca, innovació i

formació, tinguin com a denominador comú aquesta gestió sostenible d'aquest capital natural renovable que tenim al país, i que molts cops no en som conscients.

Aquesta és la via més efectiva per a reduir dependències externes, reequilibrar la distribució dels factors de producció. A Lleida només tenim el sis per cent del sòl industrial de Catalunya i el sis per cent de la població activa, però tenim el cinquanta per cent dels recursos naturals renovables. Per tant, és evident que hi ha un desequilibri en la distribució dels factors de producció. Per tant, demanem que la gestió del capital natural estigui al centre d'aquestes polítiques.

Per altra banda, la segona petició va adreçada als partits amb representació al Congrés dels Diputats. Ja us hem explicat que estem impulsant l'agenda a nivell espanyol. Us demanem que, independentment de la vostra posició programàtica, permeteu que aquesta iniciativa estratègica pugui desplegar-se sense obstacles més enllà de Catalunya.

La seva rellevància va més enllà de qualsevol agenda partidista, ja que els reptes que afrontem i les oportunitats que tenim al davant exigeixen, com a mínim, que no quedin condicionades per les lògiques del cicle electoral.

A més, per als grups que vulguin sumar-s'hi activament, evidentment, el seu suport explícit serà benvingut i determinant per garantir la continuïtat i l'extensió a escala estatal d'aquesta iniciativa.

Per últim, la darrera petició és relativa al reconeixement institucional dels biopolígons, i va adreçada al Govern de la Generalitat de Catalunya. Demanem que el Govern acceleri la materialització del compromís ja adquirit d'establir un mecanisme formal per al reconeixement institucional d'una àrea d'activitat econòmica especialitzada en bioeconomia.

Aquest reconeixement no és un tràmit administratiu. És la condició necessària per accelerar inversions industrials interessades en implantar-se en aquests biopolígons, i per demostrar que Catalunya pot ser el primer territori de l'Estat a fer-ho realitat. No podem permetre'ns perdre aquesta oportunitat per manca de concreció institucional.

Per acabar, només dir-vos, a Lleida, tenim el capital natural, tenim la visió estratègica i els projectes en marxa. Ara necessitem el marc institucional per poder accelerar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Botargues. Ara seria el torn del Grup d'Esquerra Republicana, que és la que va demanar la compareixença, la senyor Bergés, tindria la paraula.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Gràcies, senyora Botargues. Salutacions també, senyor Verdú. Una exposició que realment posa en context totes les grans oportunitats que tenim, no només com a territori, terres a Lleida, sinó com a país, i també el paper dins d'Europa.

Com que tenim tres minuts, aniré molt directe a les preguntes. Vostè ha explicat el marc en el qual s'està treballant el concepte d'agenda compartida, que és la millor manera per afrontar aquests reptes que tenen aquesta complexitat. En el cas de Lleida, està funcionant aquesta, concretament, la del G10, però s'hauria d'ampliar més al país, no?

I amb les peticions que vostè ens ha fet, i tenint en compte que el Govern de la Generalitat ja disposa d'un biohub, que és una finestreta única on tot això es pot anar canalitzant, i que és d'àmbit nacional, tenint en compte que també tenim el pla nacional per a la indústria, el pla de govern del Govern actual, que contempla també els biopolígons, tenint en compte que també tenim l'estratègia de bioeconomia, el PROENCAT...

És a dir, com a eines, n'hi ha moltes, però potser sí que en aquesta petició que ens fa d'aquest mecanisme formal, la pregunta seria de quina manera aquesta agenda compartida, i tenint en compte que *abarca* tants departaments dins de la pròpia Generalitat, que ara comentàvem que aquesta compareixença es podria fer tant aquí com a empresa, com potser en alguna altra comissió, de quina manera es podria..., És a dir, si vostès veuen que ja està posat aquest mecanisme, sigui a través d'una comissió interdepartamental, com es fa en altres llocs, i com se li pot donar una mica

més de..., aquesta governança, que sigui més efectiva, i nosaltres, com a grups parlamentaris, hi podem vetllar.

Pel que fa al finançament, vostè ha parlat d'una possible inversió a nivell d'Estat, però que a Catalunya seria una part important, i, a més a més, aquí nosaltres també, com a Grup d'Esquerra Republicana, creiem que hem d'aprofitar l'oportunitat que Catalunya, el nostre país, pugui ser pioner en implantar, en aprofitar tot aquest capital natural i fer aquesta transformació econòmica que necessita el país, l'Estat, Europa i, en definitiva, el món.

Una cosa és que vinguin els privats, però la pregunta seria, pel que fa al finançament, quines inversions creu que es podrien incentivar des del poder públic per fer més atractiva aquesta inversió per part dels agents privats? No ho sé. En el cas de les terres de Lleida i Terres de l'Ebre hi ha els fons de transició nuclear, que potser es podrien aprofitar, o no, o altres projectes que hi puguin haver.

I pel que fa als biopolígons, que potser és la..., jo ara no he pogut mirar encara el dossier, però deuen ser els projectes que ja estan més aterrats o que ja tenen millors condicions, com és el cas d'Alcarràs, que nosaltres hem tingut també l'ocasió de conèixer també en una compareixença.

Si té temps en la rèplica, en les respostes, si ens pot ampliar una mica la informació sobre altres projectes que ha enumerat molt ràpidament, com podria ser la planta de preescalat o el *sandbox*, o el que vostè cregui que ens pot ser més il·lustratiu.

I també què podem fer per facilitar-los i perquè tinguin aquesta acceleració que necessita aquesta transformació, i posar en valor aquest cinquanta per cent del capital, molta part del qual s'ha definit com a residu, moltes vegades, i que potser aquest canvi de concepte també és molt important.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Bé, ja he rectificat. La compareixença s'havia demanat per dos grups, pel Grup d'Esquerra Republicana i el Grup del PSC Units per Avançar. Per tant, ara també tindrà la paraula el grup del PSC Units per Avançar. Senyor Ezquerria, té la paraula també per tres minuts.

Manel Ezquerri Tomàs

D'acord. Gràcies, president. Bé, en primer lloc, agrair la compareixença, vicepresident Jordi Verdú, del Patronat de Promoció Econòmica de la Diputació, i la senyora Teresa Botargues, experta en bioeconomia i biopolígons, i assessora del Patronat de Promoció Econòmica de la Diputació de Lleida.

Bé, si en algun lloc havia de nàixer o embrionar-se el fet de la bioeconomia circular, tal com heu dit, perquè el cinquanta per cent dels recursos naturals els tenim a la nostra demarcació, era a Lleida. I crec que el treball que porten fent des de fa anys, inclús des d'abans d'entomar-ho a la diputació, doncs, és important, no?

I també, doncs, un agraïment a la diputació, perquè junt amb el G10 i junt amb la seu, amb la seva àrea, el Patronat de Promoció Econòmica, doncs, creiem que s'hi ha apostat fort.

I estem parlant d'un tema, doncs, d'alguna manera disruptiu, novedós, com sempre hem dit, i que des de Lleida crec que ho hem aprofitat o hem intentat aprofitar-ho, però que, com esteu dient ara, amb el que heu explicat amb aquesta presentació, el dia 24 de setembre, a Sevilla, doncs, això ja s'està escalant, no?, i demostra que pot ser replicable, no només a la resta de Catalunya, que és evident que això és el que es busca, sinó a la resta de l'Estat.

Són dues coses, no?, la bioeconomia i els polígons. Amb el temps que tenim, podríem estar molta estona, però centrem-nos. En la bioeconomia, avui he repassat el pla d'acció de l'estratègia 2027-2030, és súper extens el que es podria estar treballant. Però, per l'evidència del temps, voldria centrar-me en els biopolígons ara, que potser és la necessitat més urgent, perquè, al final, tot es retroalimenta i parlem del mateix.

Com heu dit, hi ha tres objectius principals o tres peticions que ens heu fet arribar. La gestió sostenible del capital de recursos naturals que tenim, evident. Aquí, doncs, com penseu que podríem fer per a utilitzar o treure rendiment de buscar aquesta unitat, administracions locals, Diputació de Lleida, Parlament, departament, per a no deixar-ho i treballar-ho a fons dia a dia.

Després, el segon que ha dit del Congrés dels Diputats, totalment d'acord. Tots els partits que tinguem representació, la unitat sempre fa la força, i, a més a més, amb una mirada més enllà del rèdit electoral, de les pantalles electorals que vinguin, sinó amb aquesta mirada llarga a llarg termini per un objectiu comú, que crec que compartim tots, d'aprofitar els recursos naturals de cara a treballar per evitar aquest canvi climàtic que és evident, no?

I també amb la geopolítica que tenim actualment mundial, doncs, encara es fa més evident d'aquesta necessitat. O sigui, quan parlem de bioeconomia circular, en el seu dia no pensàvem en que el 2026 estaríem com estem, amb l'ús de combustibles fòssils, per exemple, no?

I també centrant-me en el reconeixement que heu demanat en el tercer punt, dels polígons, jo aquí també afegiria, i a veure què en penseu, que fer una força conjunta, que s'està treballant des del departament, des de presidència també, de manera interdepartamental, per agilitzar les tramitacions.

I, en molts casos, ens trobem als biopolígons que potser encara falta regular o saber de què es tracta, i potser necessitaríem, acabo, president una figura d'una persona que ajudés els municipis, moltes vegades petits, que no tenen serveis tècnics per a que fes de..., ajudar, d'alguna manera, a que els informes els pogués fer l'Administració superior, en aquest cas, la Generalitat, per acompanyar a la petició i el desenvolupament d'aquestes empreses que es volen instal·lar als biopolígons.

A veure, ho deixo com una pregunta, a veure què en penseu. Com es podria regular això, si ho teniu estudiat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts. El senyor Munell tindria la paraula també per tres minuts.

Jordi Munell i Garcia

Sí, gràcies, president. Gràcies, senyora Botargues, senyor Verdú. Molt interessant l'exposició. Molt interessant també el concepte de biopolígons, eh? I aniré, doncs, també al gra amb les preguntes o reflexions al voltant, no?

Vostè parla que aquesta transformació econòmica és un repte per a la societat. I, precisament, la pregunta diria, escolta'm, hi ha molts punts en què socialment no s'accepta. Hem vist molts moviments en molts pobles, a Lleida també, quan hi ha, doncs, algunes iniciatives de plantes de biogàs, etcètera. De seguida surten aquests moviments que diuen sí, però aquí no, no?, allò que se'n diu popularment el moviment NIMBY.

Com ho veu vostè això i com creu que s'hauria de fer front, amb formació, informació, transparència? Perquè la societat, en alguns punts o alguns llocs, no està, potser, preparada encara per aquesta gran transformació, que és aquest canvi de paradigma, no?, del món del carboni cap al món, doncs, descarbonitzat. Però, és clar, necessites unes infraestructures i uns elements que sovint són refusats pel propi entorn.

Aquí també juguen els ajuntaments. Els ajuntaments que miren, doncs, l'escenari electoral d'aquí a un any, d'aquí a dos anys, i, per tant, moltes vegades, les decisions es fan a curt termini, amb la pressió veïnal, i no es fan a llarg termini, com segurament una transformació com aquesta requeria, no? Per tant, també com ho veu vostè, en aquest sentit, no?

També, en aquests moments, hi ha el pla TER, el pla territorial d'energies renovables. En canvi, el pla TER només contempla solar, eòlica. Nosaltres vam fer una proposta en el plenari del Parlament, precisament, que el pla TER hauria de contemplar també tots els altre tipus de renovables, no?, el biogàs, digestat, etcètera, biomassa, etcètera.

Per tant, com ho veu també vostè, en aquest sentit, no?, que fos realment un pla per a totes les renovables, i no només per a l'eòlica i la solar, perquè a cada comarca creiem que és diferent, no?, el potencial que pugui tenir amb un o altre dels recursos aquests naturals que puguem tenir.

Després, vostè ha fet esment també dels inversors que poden venir atrets. Ho ha dit també la companya d'Esquerra. Com faríem o com s'hauria de fer perquè els inversors també fossin de quilòmetre zero? Què hauríem de fer, no? I podem parlar d'inversors privats de quilòmetre zero, però podríem parlar també de l'empresa pública, l'energètica, com estimular-la perquè inverteixi, doncs, en aquests elements,

no?, dels biopolígons, això. L'Institut Català de Finances, un fons públics de les diputacions, etc. Com ho veu vostè?

I, finalment, també, doncs, bé, una referència. Vostè parla del punt 3, com fer que el Govern realment avanci amb els biopolígons, que era, de fet, un acord del Govern tripartit que es va formar.

Per tant, la sensació que tenim nosaltres, com a oposició. és que és un Govern de molts anuncis i de poques materialitzacions, no? I aquí en tenim un altre. Des del 24 al 26, s'anuncia no sé què, però costa d'arribar després al final de la qüestió.

Moltes gràcies i bona feina.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara, el torn del Grup Parlamentari Popular, el senyor Veray. Tindria la paraula també per tres minuts.

Jaume Veray Cama

Gràcies, senyor president. Benvolguda, senyora Botargues, senyor Verdú, gràcies per la seva compareixença, i sobretot per l'explicació, perquè jo els he de reconèixer que, quan vaig veure el títol, vaig dir: «Bé, això jo no sé de què va», i segurament alguns altres diputats tampoc, perquè no per ser diputats estem imbuïts d'un saber absolut, i el dia que ens vam fer diputats, hem sabut de tot, sinó ens agrada escoltar a la gent que hi entén, i que ens dona papers i ens dona arguments sobre aquests temes.

Fitxer 22CARPA11

Per això val la pena quedar-se i escoltar-los, i no marxar per anar cap a casa.

Miri, avui, nosaltres pensem que qualsevol aposta per la bioeconomia ha de tenir uns objectius molt clars. Generar activitat econòmica real, oportunitats per als agricultors i ramaders, ja que estem a la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, i per la indústria vinculada al territori. Si no és així, correm un risc, i és que tot plegat quedi en una etiqueta atractiva però poc transformadora.

I per què dic això? No és una crítica, perquè, a vegades, parlem de noms redundants, moderns, pomposos, però en aquest Parlament, en aquesta cambra, hem vist, moltes vegades, com, bé, passaven moltes paraules modernes, però després, a l'hora de posar-les o de fer-les arrelar al territori, al món rural, això costava una mica.

Mira, ens preocupa especialment que aquestes iniciatives no acabin sent projectes, no m'agrada dir excessivament teòrics, però sí m'agradaria dir que siguin allunyats de la realitat del sector primari. Per què? Perquè el pagès, el ramader, el que necessita no són conceptes, sinó el que necessita són rendibilitat, seguretat jurídica i menys burocràcia.

Dit això, no negarem que la bioeconomia pugui ser una oportunitat. De fet, ho pot ser, i probablement ho és si es fa bé, però perquè funcioni, cal realisme, col·laboració amb el sector i, sobretot, resultats tangibles.

Miri, jo li agafo. De les teves peticions, li puc agafar dos, bàsicament, una, perquè som el Parlament de Catalunya, dos, perquè el Partit Popular té el grup més nombrós al Congrés dels Diputats. El tercer no li puc agafar, perquè encara no governem. En tot cas, ja «apretarem» el Govern quan toqui, dintre de la nostra feina.

I, per tant, jo, a part d'entomar aquestes dues peticions seves, que li podríem haver fet com a pregunta, jo vull concretar molt el tema d'agricultura, ramaderia, on estem. Per tant, quin paper tenen realment els agricultors i els ramaders dins d'aquests biopolígons? Són protagonistes? Seran protagonistes o realment són simples proveïdors de matèria prima o de dir: «Escolti, miri, porti'ns residus i poca cosa més»?

I, sobretot, com penseu, com ho teniu pensat, evitar que tots aquests projectes acabin generant el que més ens preocupa a tots, que és generat més burocràcia o càrrega administrativa cap al sector primari?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. És el torn del Grup Parlamentari de VOX. El senyor Villafranca té la paraula.

Rafael Villafranca Mercé

Sí, gràcies, president. Agrair la compareixença de la senyora Botargues i el senyor Verdú, i les explicacions que ens han donat envers a aquestes noves tecnologies, com és la bioeconomia, i l'aplicació sobre la mateixa, l'economia circular.

Amb les noves tecnologies i una millora de la conscienciació, per part de tot el sector primer, permet una intensificació en la investigació per tal d'aprofitar millor els recursos i el capital natural que tenim, que podem gaudir, i produir d'una forma més sostenible, reduint emissions i l'impacte ambiental.

Els biopolígons són, per tant, un exemple amb ecosistema industrial que permet el que es coneix com aquesta economia circular que s'ha explicat, és a dir, poder transformar els residus orgànics, residus ja siguin agrícoles, ramaders, principalment, energia, bioproductes i fertilitzants. La conversió de residus en matèria prima.

S'ha explicat que a Lleida podem tenir l'orgull que gaudim d'un capital natural, i sembla que ha estat una de les pioneres. En tot moment ha estat posada com a exemple, i s'ha parlat de la localitat d'Alcarràs. Tot i tractar-se d'un objectiu que tots veiem molt atractiu i molt interessant, s'ha de dir que, a més de verds, les empreses de bioeconomia han de ser rentables. Cal, doncs, una solució que sigui compatible i equilibrada entre sostenibilitat i rendibilitat.

La bioeconomia, tot i que s'inicia un camí que promet, que, per tant, ens podem sentir orgullosos, presenta també aquests obstacles, i podem resumir en dos. Una seria la necessitat de diners, és a dir, més calés per poder realitzar inversions inicials. Això comporta la dificultat de finançar-se per obtenir aquests recursos econòmics. I l'altra seria que aquestes empreses de bioeconomia no tenen recursos, no tenen resultats immediats, a curt termini.

Ja s'ha parlat de la burocràcia, o les tramitacions o les qüestions tècniques per portar a terme tot aquest procés, no? I això genera, doncs, com que no es pot obtenir aquest inici d'aquesta activitat de forma automàtica, i donada la incertesa d'obtenir aquests beneficis, pot dificultar la inversió per tercers, bé, pel finançament i inversió de terceres persones o d'entitats.

Cal, doncs, així, atendre a les vostres peticions, com heu dit, i les heu exposat perfectament en el document que ens heu entregat, i cal també una agenda

compartida espanyola. I, sí, volem dir que, en tot cas, cal fer un model de planificació estratègica compartida i a llarg termini, el que incrementi la capacitat de finançament i fer aquests projectes més grans, per tal de que siguin més atractius i així més rentables.

Jo, les preguntes que els hi faria seria si podria explicar una mica i detallar aquesta agenda compartida espanyola que heu explicat, i també quina és la millor estratègia per tal d'atraure els inversors clau per poder materialitzar i tirar cap endavant aquests projectes de bioeconomia.

També ha parlat amb el company Jaume, doncs, quin és el paper de la pagesia i de la ramaderia en tot aquest procés de bioeconomia.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. És el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. La senyora Lozano té la paraula.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, president. Bona tarda, i moltes gràcies a les compareixents per les seves aportacions. Ens ha semblat molt interessant. Coincidim que la bioeconomia no és només una alternativa sectorial, sinó el canvi necessari per una revolució verda que busca transformar com produïm i com ens organitzem al territori per deixar enrere els combustibles fòssils.

Però des d'una perspectiva de política pública, es planteja com una estratègia per posar en valor recursos agraris, recursos forestals, l'ús de biomassa, i, en definitiva, la substitució de recursos fòssils.

En aquest marc, ens sembla especialment rellevant com s'articula amb instruments existents, com la planificació territorial i industrial existent al país, per evitar solapaments o fragmentació.

I, en aquest sentit, voldria plantejar dues qüestions inicials relacionades amb el reforçament del sector primari com a actor central del territori. En primer lloc, quin retorn econòmic real poden generar aquests models per al productor agrari? És a

dir, estem parlant simplement d'una diversificació d'ingressos o, en canvi, d'un autèntic canvi estructural a la seva posició, dins de la cadena de valor?

I, en segon lloc, com es gestiona el potencial conflicte d'usos de la biomassa entre usos alimentaris, usos energètics i usos industrials per garantir que aquesta bioeconomia no acabi generant tensions sobre el sector agrari o sobre els preus també.

I, d'altra banda, ens trobem en un moment clau, o no és cert que el concepte de biopolígon emergeix també com a eina territorial fonamental per aterrar aquesta teoria a la pràctica, permetent que la simbiosi industrial deixi de ser un ideal per esdevenir una realitat operativa.

Ara bé, tanmateix, la implementació d'aquests biopolígons presenta reptes molt complexos, perquè no es tracta només d'agrupar empreses, sinó de crear ecosistemes, on la logística de la via de la biomassa i l'escalabilitat de les tecnologies, també amb la col·laboració públicoprivada, siguin alineades.

Algunes preguntes al respecte. Dins del marc dels biopolígons, quins creu que són els indicadors de circularitat més crítics per mesurar l'èxit d'aquesta simbiosi industrial, a què feia referència, abans de que arribi a la seva fase de maduresa, i quins indicadors utilitzen per avaluar l'impacte territorial i ambiental dels biopolígons?

I, a Catalunya, per exemple, se'n parla d'impulsar l'estratègia de bioeconomia, amb projectes que busquen transformar zones rurals en motors econòmics moderns. Quin sector productiu consideren més interessant per obrir pas a la seva implantació? Més l'energètic, més l'alimentari, o els situaríem en el mateix nivell, buscant aquesta simbiosi a què feia referència anteriorment?

Com poden incentivar que les empreses tradicionals d'un polígon facin la transició cap a aquest nou model sense que el cost de la logística de residus orgànics esdevingui una barrera d'entrada dissuasòria?

En la seva experiència, quin paper ha de jugar l'Administració local per garantir que aquest biopolígon, i acabo, president, no sigui només un centre de producció, sinó un autèntic motor de revitalització del sector primari, de la seva àrea d'influència?

I ja per últim, i referint-nos concretament al projecte d'Alcarràs, parlava vostè de la planta de biogàs, de la biorefineria, però quina previsió tenen de connexió a la xarxa de gas a efectes d'injecció del producte per evitar l'increment de costos logístics i les externalitats mediambientals associades als mateixos, que serien contradictòries amb els objectius que es definien a l'exposició inicial?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, ai, dels Comuns, de la CUP. El senyor Dani Cornellà tenia la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bona tarda. Gràcies per la seva compareixença. Bé, llegint, doncs, aquest dossier que ens han fet arribar aquí, i les seves explicacions, evidentment, doncs, queda molt clar què ens venen a explicar aquí.

De fet, és evident, doncs, que aquest projecte que ens expliquen és una realitat, no?, que tot el que és la vulnerabilitat que pateix el nostre país, a nivell energètic i a nivell de dependència de molts de materials, i que això és evident que s'ha de suplir d'alguna manera. Per això, doncs, des de fa uns quants anys, es parla de transició energètica, transició industrial, etcètera, no?, de transició ecològica.

Però, alhora, aquí ens parlen del desequilibri territorial, que és una realitat actual. Amb el model econòmic que s'ha implantat a Catalunya, doncs, hi ha un desequilibri i una concentració, de fet, no? Una concentració a l'àrea metropolitana, un desequilibri a la resta del país, sobretot a les zones més rurals.

Però aquí hem d'anar al tanto, perquè vostè posa com a oportunitat, posen, no?, el que sí que tenen, el cinquanta per cent del capital natural renovable, però saben que això genera molt de conflicte, i pot accentuar, fins i tot, el desequilibri territorial.

I aquí s'ha parlat del PLATER, i el PLATER, precisament, n'és un exemple. Un PLATER que, al nostre entendre, s'ha fet sense la participació, precisament, dels territoris, i que, fins i tot, ens pot portar encara més a zones d'encara més sacrifici, i, per tant, de més desequilibri territorial.

I el que hauria de ser una font renovable, que això sí que ho és, però es pot transformar en una explotació insostenible per l'ocupació de sòl, per exemple, la pèrdua fins i tot de capacitat de l'agricultura i la ramaderia. Per tant, s'ha de vigilar.

Igual que cal parlar també, aquí ens parlen dels excedents de la producció primària. Això també és un risc. Precisament, a les terres de Lleida hi ha una concentració de projectes de biogàs. Això ho poden mirar, doncs, com una cosa positiva. Nosaltres compartim amb diferents entitats d'allà del territori que això és una amenaça, perquè el model no el compartim.

I, per exemple, ara hi ha disset plantes pendents de fer, de biogàs, a les terres de Lleida, més les que ja hi ha, i d'altres que estan planificades, no?, que, evidentment, el que faran és processar dejeccions i residus orgànics, podent transformar Lleida en una zona, no?, de sacrifici, com es diu ara, ni de concentrar aquest tipus d'economia, que, per nosaltres, això no és sostenibilitat, concentrar aquest tipus d'instal·lacions en un territori, siguin renovables massivament o sigui biogàs.

Nosaltres pensem que ha de ser, precisament, quan parlem d'equilibri territorial, també vol dir repartit a tot el país, repartit d'una manera equilibrada, i no carregar zones concretes del país.

I també, per acabar, els hi volia preguntar sobre la petició 3. A veure si me la poden explicar una mica millor, perquè diuen que s'acceleri la materialització del compromís ja adquirit d'establir un mecanisme formal per al reconeixement institucional d'una àrea d'activitat econòmica especialitzada en bioeconomia. Però, alhora, també diuen que aquest reconeixement és un tràmit administratiu, però és una condició necessària per accelerar inversions.

A veure si ens ho poden explicar una mica més, per entendre, doncs, com els podem ajudar a que aquest compromís adquirit, doncs, es transformi en una realitat tangible, perquè no acabem d'entendre quin és el mecanisme que ens proposen per poder fer realitat aquest reconeixement que vostès demanen. No sabem si estem parlant d'una llei, ben bé de què ens estan proposant, i li agrairia si ens ho pot especificar.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara és el torn... Seguim un segon torn de cinc minuts. Senyora Botargues, tindria la paraula en aquests cinc minuts.

Teresa Botargues Giron (experta en Bioeconomia i Biopolígons a Catalunya i assessora de Transformació Econòmica)

Moltes gràcies. No sé, he intentat prendre notes de tot. Intentaré... Bé, davant de tot, i perquè això respon a vàries de les seves consultes, l'agenda compartida el que fa, precisament, és anticipar-se a probabilitat molt alta, i cada cop més, de que sent un territori tan ric en recursos, siguin els de fora els que ens diuen com els hem de valoritzar.

Però la disponibilitat d'aquests recursos, majoritàriament gestionats pel sector primari o per molts ajuntaments molt petits, amb moltes masses forestals, requereix de que se'ls pugui capacitar per actuar com a emprenedors.

És a dir, el territori de Lleida, a través de l'agenda compartida, el que ha fet és actuar com un emprenedor que pot interlocutar de tu a tu amb aquells actors amb voluntat de venir a utilitzar els recursos sense generar un benefici en el territori. Per tant, això ja ho hem aconseguit.

Aleshores, també perquè és una cosa que s'ha comentat en diferents intervencions. Sense el sector primari, això és impossible. És a dir, les biorefineries s'alimenten dels excedents que genera el sector primari. Si volem fer plàstic per a impressió 3D

Fitxer 22CARPA12

a partir del subproducte de la producció d'oli, que es pot fer, ja s'està fent, és a dir, cable d'impressió 3D amb el subproducte, amb la sansa. Si no hi ha oliveres, no podrem abastir aquestes biorefineries.

Per tant, quan nosaltres diem que és un model que és una oportunitat per al territori, és perquè els recursos els tenim. De fet, Lleida té 13 milions de tones anuals de matèria orgànica susceptible de valorització, i no tot són purins, però els tenim allà.

Per tant, és normal que les instal·lacions de valorització es vulguin instal·lar prop d'on estan aquests recursos. El que hem de fer és que aquestes instal·lacions, en la mesura que sigui possible, i ja ho és, siguin promogudes pel mateix sector.

Miro el Manel, perquè el primer promotor del primer biopolígon industrial de Catalunya, d'Espanya i del sud d'Europa, són les cent cinquanta famílies de ramaders d'Alcarràs; no és un inversor privat. Per tant, aquest és el model que volem impulsar.

Però, evidentment, no tots els agricultors i ramaders són com els d'Alcarràs, i, a vegades, s'han de buscar fórmules mixtes de col·laboració públicoprivada, que també estem fent amb empreses tan grans i que fan tanta por com Moeve.

Moeve està fent un aterratge en el territori en el que, abans d'entrar, entra de la mà del territori. Per tant, la llicència social, que també s'ha parlat aquí, i ara intentaré posar ordre a la resposta, la llicència social no és el resultat; és l'origen.

Això no es fa si no hi ha una llicència social, un model d'excel·lència en la implantació territorial d'aquests projectes en el territori. Excel·lència social, excel·lència ambiental i excel·lència econòmica.

Estic molt d'acord amb totes les intervencions que parlen d'economia. És que ho he dit al començament, és a dir, posem el «bio» al davant perquè utilitza recursos biològics, però és economia. I en el dossier que els hi he entregat, és molt petit, però hi posa alguns dels avantatges del sector primari d'aquest model.

Perquè diem: «Això no és cap ficció. Això ja està passant.» És a dir, el biopolígon d'Alcarràs funciona des de l'any 2020, tot i que encara ningú ha aprovat, que voldríem que fos a través d'un acord de govern, i així aprofito i contesto l'última, la validació dels biopolígons.

Tot i que hem aconseguit també, a través del G10, que sindicats i patronals, per primera vegada a la història, segons em va dir el responsable del pacte nacional, van demanar conjuntament que al pacte nacional de la indústria s'incloguessin els polígons.

Per tant, el que passa és que ara falta donar-li, diguéssim, la cobertura institucional i la seguretat jurídica que necessiten els ajuntaments, el sector primari i els inversors,

sigui el propi sector primari o siguin inversors privats, però que entren de la mà del sector primari.

De les oportunitats materialitzades, ja repeteixo, jo els convido a tots a que si encara no ho han fet, puguin visitar el biopolígon d'Alcarràs, perquè ho veuran, és a dir, veuran com està funcionant.

El primer avantatge que genera un biopolígon per a l'agricultor i el ramader és que, i és molt important, deixa de ser un client d'un gestor de residus a ser un proveïdor de bioindústries. El canvi és important.

Jo no dic que se'ls hagi de pagar, però el que tampoc no hem de fer és pagar ells. No hi ha cap productor que cobri la primera matèria i cobri el producte final. El primer canvi, que això ho tenim testejat Alcarràs, és que passen de ser clients de centres de gestió a proveïdors de biorefineries.

A nivell de compte d'explotació, la primera millora és una reducció dels costos. És a dir, una millor gestió d'aquests subproductes, que ara porten implícit un cost econòmic en el balanç o en el compte d'explotació del ramader, desapareix. Per tant, això ja augmenta el marge de benefici.

Però, a continuació, és quan venen la diversificació de rendes. És a dir, a Alcarràs estan comercialitzant biofertilitzants certificats a França i cap a l'Àfrica, és a dir, estan generant ingressos. A Alcarràs estan comercialitzant el gas renovable cap al nord d'Europa. Per què? Perquè aquí el país no està preparat.

La inversió que els hi demanava la xarxa de gas per a portar-los la connexió de gas a la planta és inassumible. Estem parlant de milions d'euros, milió d'euros per quilòmetre, aproximadament.

Per tant, tornant una mica, ara sí, al començament de tota la intervenció de la senyora Bergés, per això demanem aquest treball interdepartamental, perquè el que estem promovent és una triple transició en termes simbiòtics.

Volem i podem produir aliments, energia i materials que puguin reemplaçar o que puguin descarbonitzar la indústria, i volem fer les tres coses a la vegada, sense renunciar a fer energia per fer aliments o a fer aliments per fer energia. Ho podem fer i ho necessitem.

Però necessitem que, a nivell de Govern, es trenqui una mica la dinàmica de silos. És a dir, això necessita el Departament d'Agricultura, que ja el tenim, evidentment, el Departament d'Indústria, bé, Empresa i Treball, que també el tenim, el Departament de Territori i Transició Ecològica, el Departament d'Economia, tots, Parlem individualment amb cadascun d'ells, però creiem que seria molt més fàcil i àgil accelerar la comunicació amb tots aquests departaments si es pogués constituir algun grup interdepartamental on es poguessin traslladar els avenços, que són cada cop més ràpids, i les necessitats d'aquesta agenda.

En aquest sentit, també s'ha comentat, el tema de com aplicar o com es podrien optimitzar els fons públics. Evidentment, els Fons de Transició Nuclear, nosaltres ja fa temps que estem intentant que, com que la seva raó de ser, precisament, és la transformació econòmica, que una agenda compartida facilitaria el desenvolupament de projectes susceptibles de ser finançats amb el fons europeu.

I, de fet, un dels projectes que hem impulsat a través de l'agenda de Lleida és que hem empoderat o hem facilitat que més de quinze cooperatives productores d'oli de la zona vinculada al territori del Fons de Transició Nuclear impulsin un biopolígon.

Per tant, quan parlem de que tenim diferents casos, tenim els promotors, els ramaders d'Alcarràs, biopolígon u, els productors d'oli, biopolígon dos, ajuntaments. Aquí també s'ha parlat de la importància dels ajuntaments. És a dir, tenim un ajuntament com Montoliu de Lleida, un municipi de tres-cents habitants, que està impulsant un biopolígon, perquè reconvertirà tota una àrea on hi ha una sèrie d'abocadors, que aquests sí que venen de fora, els altres els tenim tots aquí, municipals i de construcció.

Per tant, l'aplicació dels fons públics, des del nostre punt de vista, hauria de servir per millorar les condicions d'entorn. És a dir, les indústries i el sector, que ha vist l'oportunitat, ja té la capacitat econòmica d'invertir. El que a vegades falta és tenir les condicions d'entorn més adequades.

Estem parlant, per exemple, de camins municipals. Si no recordo malament, em sembla que al municipi d'Alcarràs té mil quilòmetres de camins municipals. Aquests camins municipals no són camins d'horta, en un model de bioeconomia. Són vies de comunicació per mobilitzar recursos d'alt valor afegit.

Per tant, una perspectiva més holística del sistema, que permeti identificar quines inversions públiques són necessàries per millorar les condicions d'entorn. Perquè la inversió privada ja vindrà, però hem de facilitar que hi hagi les condicions d'entorn, des de la connectivitat, la física i la virtual, a serveis bàsics.

És a dir, una sèrie de coses que fan... És el debat sempre de l'habitatge, no? Què és primer, l'ou o la gallina? Nosaltres diem, li vam copiar la frase a un, que l'agenda és el galliner. És a dir, l'ou i la gallina és igual. El que cal és un galliner, perquè tenim problemes d'habitatge, perquè no hi ha gent que treballi o no tenim gent que treballi, perquè hi ha problemes d'habitatge. Les dues coses s'hauran d'abordar. Però, precisament, en la millora de les condicions d'entorn és on creiem que els recursos públics haurien de tenir més incidència.

Sí. Ara arribaré també, perquè clar, és evident. També s'ha dit, eh? És a dir, s'ha comentat diferents departaments. Per una banda tenim el PLATER, el PROENCAT, el PINECCAT30, l'estratègia de bioeconomia de Catalunya, el pacte nacional per a la Indústria... És a dir, tota una sèrie de polítiques o d'instruments o de programes que estan treballant en paral·lel, generant...

No sé qui ha sigut, perquè... Perdoneu, però no puc recordar que ha parlat de solapaments i duplicitats. És a dir, això fa molt temps que ens preocupa, perquè, a vegades, una política que promou una transició energètica, acaba impeding o no facilitant una transició alimentària, o a l'inrevés. Per això demanem aquest espai, replicant una mica el model de treball que portem fent a Lleida des de fa sis anys, on es puguin confluïr totes aquestes iniciatives.

No em vull deixar de dir també que el senyor Ezquerria ha comentat..., és a dir, com podríem fer..., és a dir, ajudar els ajuntaments. Això va ser una de les...

Quan vam començar tot això, es va començar a Alcarràs, amb una jornada, fa set o vuit anys, amb trenta-quaranta actors del que tothom coneix de la quàdruple hèlix, eh? Universitats, agricultors, ramaders. I una de les primeres coses que va sortir va ser la necessitat de tenir una figura de referència.

D'aquí surt el BioHub Cat. El BioHub Cat és la finestreta única de serveis de suport a la bioeconomia. I aquí també aprofito, no és una petició que estigués a la llista, però el BioHub Cat es sustenta, el personal que treballa al BioHub Cat, que

actualment són tres persones, es sustenta mitjançant un conveni de col·laboració entre el Departament d'Agricultura, la Diputació de Lleida, la Paeria i el Parc Agrobiotech.

Aquest conveni està a punt d'acabar, i s'ha de renovar, i nosaltres ja fa temps que estem treballant perquè les altres diputacions també s'integrin en el BioHub, perquè hi pugui haver un representant territorial del BioHub en cada una de les quatre demarcacions per poder assistir no només als ajuntaments, sinó també a aquells agricultors o ramaders que saben que tenen una oportunitat, però no saben ben bé com materialitzar-la o com posar-se en contacte amb actors que puguin estar interessats amb els recursos que ells tenen. Per tant, aquesta finestreta única hi és. Està funcionant molt bé, però necessitem que es consolidi i que tingui un abast o una àrea d'actuació a nivell de tot el país.

Acceptació social, ja ho he dit.

El president

Vagi acabant.

Teresa Botargues Giron (experta en Bioeconomia i Biopolígons a Catalunya i assessora de Transformació Econòmica)

Sí. Acceptació social, ja ho he dit. Bé, repetint, eh? A Alcarràs han creat vint llocs de treball, i és el sector primari, que ha creat vint llocs de treball, i, a més, ha fet més sostenible la producció del sector primari. Per tant, completament d'acord amb que ha de ser el sector primari qui ho lideri.

Les administracions locals... De fet, els tres biopolígons que tenim més madurs a Catalunya, la condició *sine qua non* per impulsar un biopolígon és que hi hagi un ajuntament amb la voluntat d'impulsar una iniciativa d'aquestes característiques, i un inversor privat que, a poder ser, evidentment, volem que sigui del territori.

Segur que m'he deixat coses, i em disculparan, però...

El president

Moltes gràcies, senyora Botargues. Ja crec que ha esgotat el temps. Bé, ara he de preguntar si algun grup parlamentari vol utilitzar algun torn. Cap de nou? No? Doncs

bé, donàriem la compareixença acabada. Suspendríem un moment la compareixença per acomiadar els compareixents, i, en acabat, continuarem la... No marxin molt lluny, perquè, si no, se'ns farà molt tard.

(Pausa llarga.)

Moltes gràcies, senyors diputats, diputades. Reprenem la comissió.

Proposta de resolució sobre el programa de distribució de fruita als centres educatius

250-00510/15

Passarem al punt 10, proposta de resolució sobre el programa de distribució de la fruita als centres educatius. És una proposta del Partit Popular. I, per tant, tindria la paraula la senyora Berenguer, sí?, per tres minuts.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, president. Diputats, diputades. Tots som sabedors que Catalunya pateix un índex de pobresa infantil alarmant. El 34,7 per cent dels infants viuen en una situació de pobresa. Una realitat que compromet greument els seus drets i el seu desenvolupament.

La promoció d'una alimentació saludable és una eina de primer ordre per revertir aquesta situació. El Govern actual, i en l'acte d'investidura del president Illa, recordarem que va prometre revertir aquestes xifres. Fins al moment, hi ha una estratègia dissenyada per combatre-la, però les accions són escasses i no acaben de tenir una repercussió significativa.

És necessària una forta inversió pressupostària, però també, i de manera paral·lela, cal passar a l'acció, fent passes viables, pràctiques i útils. Doncs la nostra infància no es pot permetre continuar, i resta estancada en aquesta situació. Acaba afectant a molts àmbits de la seva vida, la salut, el rendiment escolar, acadèmic, entre d'altres.

Tenim clar que aquesta estratègia ha de ser interdepartamental, i requereix tots els plans i esforços per part de tots els departaments de la Generalitat de Catalunya. D'aquí la raó que vam considerar oportú, també com a portaveu a Drets Socials,

Inclusió i infància, poder presentar una iniciativa estretament vinculada en aquesta matèria en aquesta comissió i davant del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

Hem de tenir en compte que Catalunya es troba actualment davant d'un doble repte sanitari i social i que afecta a la infància. L'increment també alarmant dels índexs d'obesitat i sobrepès infantil, un catorze per cent dels infants menors de disset anys pateixen obesitat, i un vint per cent presenta sobrepès.

Per tot plegat, en aquest context, la distribució gratuïta de fruita fresca als centres educatius esdevé una mesura d'alt valor sanitari, social i pedagògic. Si bé en l'actualitat existeixen alguns programes relatius a aquesta iniciativa, com de la Unió Europea, a Catalunya es materialitza a través de l'actuació conjunta del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació, Salut i Educació i Formació Professional.

Però amb aquesta proposta considerem que hem d'anar més enllà, atenent la realitat que hem exposat. És vital fer-ho d'una manera més

Fitxer 22CARPA13

habitual, i donar resposta a la ingesta calòrica diària necessària que necessiten infants i adolescents.

Cal incloure també els centres d'educació secundària, perquè també als dotze anys en endavant estan en ple creixement i desenvolupament, i molts centres educatius ens alerten que molts infants i adolescents l'únic àpat que fan al dia és el de dinar al servei de menjador. Una realitat més colpidora en aquells centres de major complexitat i amb alumnat amb més vulnerabilitat socioeconòmica.

Per tot plegat, sol·licitem un primer punt: reforçar i ampliar l'actual programa de consum de fruita als centres educatius, a fi de convertir-lo en un programa que gaudeixi d'una major estabilitat i universalitat. Distribució de fruita a horaris d'esbarjo o al finalitzar l'horari lectiu diari; prioritzar al programa de consum de fruita a les escoles la distribució de fruita de proximitat i quilòmetre zero; acompanyar aquesta distribució amb accions educatives i de sensibilització sobre alimentació saludable,

dieta mediterrània i la lluita contra el malbaratament; vaig acabant, president; impulsar, en col·laboració amb els sectors agrícoles locals, circuits curts de comercialització de fruita, amb especial suport als petits productors de fruita i horta de Catalunya.

Per tot, sol·licito el vot favorable a aquesta proposta de resolució per a reforçar i ajudar a introduir la fruita com una opció habitual en l'alimentació dels infants i joves.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara no hi ha cap esmena presentada. Per tant, començaríem el torn normal. El Grup Parlamentari de Junts. Tindria la paraula la senyora Irene Negre per tres minuts.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Només per anunciar el nostre sentit de vot favorable. És una proposta positiva, amb uns objectius clars, que és promoure l'alimentació saludable, al mateix temps que promoure el consum de proximitat i ajudar el primer sector a vendre aquell producte que no pot introduir al mercat, per mida o per pes, però que també és un producte de gran qualitat, i, per tant, ajudem a comercialitzar-lo a casa, al mateix temps que fem pedagogia entre els més menuts i entre el jovent de la qualitat del producte de proximitat, i, a més a més, com no, promou la lluita contra l'obesitat infantil i l'equitat de fer arribar el producte a tots els alumnes, creant bons hàbits i amb igualtat i equitat, que és també un dels punts a ressaltar de la proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Senyor vicepresident, senyor Vidal, té la paraula.

Josep Vidal Bringué

Gràcies, president. Dir que donarem suport a la proposta, perquè posa el focus en una realitat massa sovint poc visible: la desigualtat en salut entre els nostres infants. I ho fa abordant-la des d'una mirada sanitària, però també social i educativa.

Avui sabem que les desigualtats entre barris, a Catalunya, acaben traduïnt-se en desigualtats en l'alimentació i en el creixement dels infants. No podem normalitzar que hi hagi infants amb dificultats per accedir a una alimentació saludable mentre augmenta l'índex d'obesitat i sobrepès. Aquesta doble realitat és una expressió clara de desigualtat.

En aquest sentit, ampliar el consum de fruita a les escoles és una línia d'actuació necessària, però també volem posar en valor que aquesta línia no comença de zero. En l'anterior legislatura es va impulsar polítiques que entenien l'alimentació saludable com una eina de justícia social.

Per exemple, el reforç del programa de consum de fruita a les escoles, amb més centres participants, la promoció de menús escolars saludables i de proximitat, o l'impuls d'estratègies comunitàries de salut als barris més vulnerables.

Aquesta mirada integral és clau, perquè repartir fruita és important, però encara ho és més generar hàbits, i els bons hàbits s'han de construir a través de l'educació i amb implicació de les famílies.

Per això creiem que cal situar aquesta situació dins d'una estratègia més global que entengui les escoles com a espais de salut i garanteixi l'equitat entre els infants. També creiem que és important reforçar el sector primari, apostant per la fruita de proximitat i evitant que es malbaratin aliments.

Per tant, és una proposta que va en la direcció que Esquerra Republicana va enfocar les polítiques alimentàries a les escoles amb la voluntat de continuar combatent la pobresa infantil, reduint desigualtats i garantint que tots els infants tinguin les mateixes oportunitats de créixer.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor vicepresident. Ara és el torn de Grup Parlamentari de VOX. Tindria la paraula, senyor Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Gracias, presidente. Bueno, somos conscientes que las condiciones económicas de las familias afectan a la calidad de la alimentación y al no poder acceder a los hábitos de vida saludable, que es una causa de incremento alarmante de la obesidad infantil.

La política alimentaria catalana, evidentemente, de entre otras prioridades, centrarse en velar por la salud de los catalanes y para, y de forma especial, en la salud de los menores. Educar a los menores a la infancia a enseñarles a comer; pues somos lo que comemos.

Preferentemente productos frescos y de proximidad. Una dieta sana, equilibrada, rica en proteínas y de productos de calidad, como sería, por ejemplo, la dieta mediterránea.

Se propone, además, el consumo de fruta en los centros docentes, lo cual, pues, favorece a un sector el cual, pues, nosotros formamos parte de esta Comisión de Agricultura. Debemos congratular que se defienda, por ejemplo, el consumo de frutas, manzanas, peras y productos de proximidad. Votaremos, por lo tanto, a favor de todas las propuestas de resolución.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. La senyora Núria Lozano té la paraula.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, president. Per combatre la pobresa infantil, cal desenvolupar la garantia alimentària continguda a l'estratègia catalana contra la pobresa infantil, també a l'estratègia europea, que reculli l'accés a alimentació saludable com una de les principals línies d'acció, quelcom fonamental per a un desenvolupament cognitiu, físic i emocional òptim.

A totes les edats, però en especial a la infància, una nutrició adequada en quantitat i en qualitat és garantia de millor salut. Però en aquest cas no només el present, sinó també a l'adulthood, ja que el sobrepès a la infantesa és determinant de moltes malalties al llarg de la vida, com la diabetis, les malalties cardiovasculars, el càncer o trastorns musculoesquelètics, entre d'altres.

És evident el nexa entre pobresa infantil, mala alimentació, impacte en la salut i desenvolupament, que repercuteix també al nivell d'estudis. I si afegim que patir sobrepès i obesitat incrementa les possibilitats de patir discriminació, estigma i aïllament social, això es tradueix en un rendiment escolar baix, assetjament escolar o trastorns psicològics relacionats amb la baixa autoestima en edat infantil.

En aquest sentit, l'escola bressol i serveis com els espais familiars o els menjadors escolars són fonamentals per avançar en la lluita contra la pobresa i l'exclusió social, pels seus efectes positius sobre els infants, especialment d'aquells entorns menys afavorits, però també per les seves famílies, ja que permet compensar, si més nom, parcialment les situacions de mancances i privacions que viuen a casa seva i al seu entorn més immediat.

I la universalització dels mateixos serien un ajut inestimable en la prevenció d'una obesitat infantil que es distribueixi irregularment també al territori, seguint patrons de renda que atenen als condicionants socials del territori.

En aquest sentit, em sembla interessant la proposta de distribuir fruita fresca a la població escolar, garantint l'accés a aliments d'aquestes característiques, així com contribuint a crear una cultura d'alimentació saludable entre la població infantil, com compartim la necessitat de fomentar el consum local i de producte de proximitat.

Però, en aquesta mateixa línia, caldria regular la compra pública. Comuns fa temps que venim situant la necessitat d'adoptar una política de compra pública que aposti per productes alimentaris locals i de qualitat, reduint petjada ecològica i augmentant la sostenibilitat mentre es potencia la producció local, el que suposaria un gran avenç en la direcció correcta.

Ens consta que s'està treballant aquesta qüestió des del Govern, però fa potser massa temps, perquè més enllà de la seva regulació, seria igualment important introduir de forma generalitzada aquestes clàusules a la contractació pública de la Generalitat.

Ens pronunciem favorablement.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. La senyora Comes té la paraula.

Neus Comes Pon

Gràcies, president. Agrair a la diputada Berenguer la presentació de la proposta. Li avanço que votarem tots els punts a favor. I tal com vostè ja ha comentat, el programa de consum de fruita, hortalisses i llet està finançat, no?, amb fons europeus, FEAGA, amb un doble objectiu, que aquests tots ho hem comentat en les diferents intervencions: promoure el consum d'aquests productes i dels aliments, tant des de la vessant educativa com de la sensibilització tan important, i una alimentació i hàbits saludables com a eix específic dins de l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil a Catalunya. Forma part del seu pla estratègic.

En la passada convocatòria, no?, que estaven inclosos els centres educatius d'infantil i de primària, de tres a dotze anys, i sí que l'objectiu és incloure en la propera o en funció, no?, de la partida pressupostària, que puguin entrar també els centres de secundària, però en especial atenció, i potser progressivament, primer uns i després els altres, centres d'alta complexitat, com vostè ha comentat.

També voldria remarcar que a través de l'estratègia alimentària de Catalunya s'estan impulsant actualment catorze accions transformadores. No és que no s'estigui fent. Sí que s'està fent, però a nivell global de tot Catalunya, i a grans trets, eh?, perquè tampoc tenim massa temps, col·laboració amb els sectors agrícoles, circuits curts de comercialització.

Cal remarcar que per tal de canalitzar els nous reptes de futur i posar en valor el sector primari, s'està treballant amb la llei de l'alimentació a Catalunya, on es pretén activar la compra pública alimentària, els mercats a pagès, protecció a les explotacions agràries familiars, entre altres accions, i també les infraestructures compartides, que són claus per als petits productors, com poden ser els obradors, els escorxadors de baixa capacitat, els establiments per a la carn de caça i les xarxes de comercialització i distribució.

Crec que estarem tots d'acord que els objectius compartits són que el sistema alimentari català esdevingui una eina de mitigació de l'emergència climàtica, i assolir

entre tots un model alimentari dinàmic, generador de valor i basat en la bioeconomia circular. És a dir, sostenibilitat i competitivitat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Bé, hem acabat el torn d'això. Com que no hi ha esmenes, no hi ha més paraules. Per tant, haurien de passar a votar. Hi ha..., crec que són cinc punts. Vol algú fer alguna votació separada d'algun punt? No? Per tant, podem votar.

Vots a favor?

Queda aprovat per unanimitat.

Passem de punt.

Proposta de resolució sobre l'increment del foc bacterià

250-00620/15

Punt 11, proposta de resolució sobre l'increment del foc bacterià. És una proposta presentada pel Grup Parlamentari de Junts. Per tant, tindria la paraula la senyora Jeannine per tres minuts.

Jeannine Abella i Chica

Sí, moltes gràcies, president. Des de Junts per Catalunya, avui presentem una proposta per mirar de combatre o trobar solució a un fenomen que està ocorrent, que és el foc bacterià. El foc bacterià és una malaltia que afecta, entre d'altres, a plantacions de fruita de llavor, com poden ser perer, el pomer, el nesprer, el codonyer, i també afecta altres plantes ornamentals i silvestres. Què provoca aquesta malaltia? Doncs que l'arbre es vagi malmetent i que, al final, causi greus pèrdues de producció.

En els darrers mesos, a Lleida, aquesta malaltia hi ha hagut un augment substancial, ja que està avançant territorialment. Va començar a la zona de Navarra, ha avançat

per Aragó i ara està entrant, doncs, a la demarcació de Lleida, ja que, de moment, no té solució.

Sí que és cert que hi ha una prova experimental de la qual s'està pendent de resultats, però ara mateix no podem dir que hi hagi cap producte per combatre el foc bacterià.

Per tant, és molt important, i ens hem de centrar, sobretot, en la prevenció, en la prospecció de finques i en el control d'aquesta malaltia. I, en aquest sentit, doncs, hem elaborat aquesta proposta on demanem, per una banda, augmentar el personal destinat a les tasques de prospecció i detecció d'aquesta malaltia, simplificar i agilitzar la comunicació entre propietari i departament, per poder actuar ràpidament. Aquí afegiríem també que l'Administració vigili les finques de la seva propietat. També hem dit que pot afectar a plantes silvestres, i, per tant, doncs, una vegada més, si els privats fan la feina, l'Administració ha de ser exemplar en aquest sentit.

També demanem que es contempli als plans de millora l'impacte que pot tenir aquesta malaltia. Com sabeu, els plans de millora tenen una durada, un compromís de cinc anys. I, per tant, si alguna plantació es perd en la seva totalitat per culpa d'aquesta malaltia, doncs, que no hi hagi penalització pel perceptor de l'ajuda.

Autoritzacions especials de desinfecció en zones afectades per evitar, com dèiem, la propagació. Com no pot ser d'una altra manera, i no coneixent l'abast que tindrà a partir d'ara, doncs, que es pugui fixar o que s'estudiï la possibilitat d'oferir una línia d'indemnitzacions per als damnificats.

I com a sisè i últim punt, informació i formació, doncs, als pagesos, sobretot per com fer front a aquesta malaltia, fer entendre i donar a conèixer que és de difícil erradicació, avui en dia, i donar a conèixer també, doncs, les conseqüències nefastes que pot tenir, perquè tots en conjunt puguem prendre consciència de l'abast i les conseqüències d'aquesta malaltia, i, per tant, col·laborar en aquesta contenció de la malaltia.

I en aquests vint segons que em queden, aprofitaria també, doncs, aquesta campanya es feia fins ara a l'edifici històric de Sanitat Vegetal de Lleida. Es va decidir traslladar a l'edifici dels Serveis Territorials. I des de Junts, i atenent també, doncs, a les veus que ens han fet arribar, demanaríem que, per eficàcia de mitjans i de

resolució, aquesta campanya es pogués continuar duent a terme a l'edifici històric de Sanitat Vegetal.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara hi ha dos grups que han fet esmenes. I seria el torn del PSC, amb la diputada Andrea Zapata. Endavant.

Andrea Zapata Alfonso

Bona tarda. Bé, en primer lloc, agrair a la

Fitxer 22CARPA14

diputada Abella, doncs, que hagin presentat aquesta proposta de resolució, i també, bé, han presentat una esmena que ha estat acceptada. Em sembla que ha estat acceptada. Ara després ens ho comunicarà. Però la veritat és que en lo que és el sentit de la proposta de resolució, la veritat és que a grans trets estem d'acord. És un tema que preocupa el sector i que és una de les principals amenaces a les plantacions de fruita de llavors, i que afecta sobretot a Lleida.

I, bé, per resumir molt breument el nostre posicionament, nosaltres el segon punt sí que hem presentat l'esmena, ja que creiem que cal ser clars, que, evidentment, cal simplificar, però sense generar confusió ni debilitar mecanismes de control. I, de fet, el sistema actual ja permet actuar amb agilitat. Els prospectors poden detectar afectacions sense comunicació prèvia. Els avisos es poden fer de manera ràpida, fins i tot per correu electrònic, i les notificacions als titulars es resolen en terminis molt curts. Normalment... Bé, són bastant àgils.

Després també dir i matisar en quant a introduir excepcions en els plans de millora d'afectacions de foc bacterià, que aquí també voldríem dir que aquest supòsit ja està contemplat dins la normativa vigent, i matisar o aclarir que les afectacions per malalties vegetals, com el foc bacterià, es consideren causes de força major. Això vol dir que si és una explotació, no pot complir els compromisos adquirits per aquesta

causa, i no se li hauria d'exigir el retorn dels ajuts en termes habituals. Per tant, compartim l'esperit de la proposta.

El quart punt sí que és el punt que no votarem a favor, juntament amb el tercer, perquè planteja autoritzar més aplicacions de fitosanitaris, i aquí és on crec que s'ha de ser especialment responsable, per una qüestió de que la regulació dels productes fitosanitaris no depèn només de la Generalitat, sinó de la Unió Europea i de l'Estat.

Hi ha limitacions molt clares des d'una perspectiva legislativa. Una cosa és el que voldríem fer o el que es podria proposar i una altra cosa és fins a on podem realitzar-ho des d'una perspectiva purament legislativa.

I, bé, no m'allargo més. Només dir que la majoria dels punts els votarem a favor.

El president

Moltíssimes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra, que és l'altre grup que ha presentat esmenes. La senyora Bergés té la paraula.

Montse Bergés i Saura

Sí, gràcies, president. Bé, ja avanço que donarem suport a la proposta de resolució. L'esmena que hem presentat també una mica en la línia de la del PSC, i si s'accepta, doncs, ja ens sembla correcte. I res, només posava en evidència, doncs, que els canvis, les malalties, les plagues que van succeint, i aquesta adaptació que hem de fer a la nova realitat, tant de fenòmens meteorològics com de sanitat animal i vegetal, doncs, implica aquesta adaptació en totes les fórmules possibles. I, per tant, aquí es contemplen tant les de la plantilla com la famosa simplificació i desburocratització que afecta també a molts altres sectors del propi departament. Per tant, ens sembla bé que quan aparegui alguna plaga es pugui donar tot el suport possible al sector afectat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari del PP. El senyor Veray té la paraula.

Jaume Veray Cama

Sí, moltes gràcies, president. La veritat és que jo havia preparat un discurs per lluir-me, però en ares de l'economia de temps no el faré. Bàsicament dir que tenim clar que s'ha detectat un increment de positius de foc bacterià. Tenim clar que les mesures del Govern són insuficients, i es deu haver vist desbordat, suposo que perquè no es podia saber, ha vingut de cop i aquestes coses sempre ens diuen. També tenim clar que els efectes del foc bacterià poden arribar a ser devastadors i causar greus problemes i pèrdues, i que tenim molt clar que és urgent actuar.

I, per tant, davant el que tenim clar i acabo d'exposar, anuncio que votarem a favor de tots els punts. És veritat que algun ens hagués agradat que fos una mica més concret, com, per exemple, el 5, però bé, nosaltres hi donarem suport.

Gràcies.

Eh, jo no he estat això.

El president

No, no passa res. Moltíssimes gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX.

Rafael Villafranca Mercé

Sí, gràcies, president. Bé, igual, també explicarem el tema de l'economia del temporal, i simplement dir que és cert que estem davant un foc bacterià que és força preocupant i que amenaça de forma especial el sector de la llavor de la fruita, a més de la província de Lleida.

Dir que això genera un perill i grans pèrdues, i a un malaurat sector primari que ja pateix nombroses conseqüències negatives en l'exercici de la seva activitat. És per això que considerem la majoria de les propostes acceptables, que votarem a favor, si bé per raons..., bé, per raons més tècniques i falta de concreció, ens abstindrem als punts 1,5 i 6.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. La senyora Lozano té la paraula.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, president. Per trencar el cercle viciós del foc bacterià, cal agilitat, perquè el bacteri avança molt més ràpidament que la resposta administrativa. I, per tant, aquesta diferència de ritmes, doncs, està originant una situació de bastanta gravetat que ens porta a afirmar que no és només una crisi fitosanitària, sinó que estem parlant d'una crisi de gestió, en definitiva.

Deia al principi que cal trencar el cercle viciós, perquè actualment estem en una mena de situació perversa. Es detecta el focus, però no es pot actuar oficialment sense el tècnic oficial. Com que falta personal, la prospecció i l'ordre de tala triguen massa, i aquí ve el parany, perquè les assegurances no donen cobertura si no hi ha una actuació administrativa de caràcter previ.

I, per tant, ens trobem que el pagès ha de trobar-se doncs, en una situació en què si actua pel seu compte per salvar la finca, pot perdre l'assegurança, i si es perd a l'Administració, el bacteri s'escampa molt ràpidament. I, per tant, cal donar una solució a aquesta situació.

Per tant, necessitem simplificació administrativa per una autorització automàtica, de forma que, en casos d'afectació, doncs, es pugui executar la tala d'urgència, i aquest acte sigui reconeguda d'ofici per Agroseguro, i, per tant, no ens trobem amb aquesta dicotomia, que no hauria donar-se de cap de les maneres.

Per tant, aquesta agilitat ha d'anar acompanyada de més plantilla per posar fi al coll d'ampolla, flexibilitat en els plans de millora per no haver de retornar aquests ajuts, i també, doncs, necessitem..., és una qüestió que no hem plantejat, només amb aquesta qüestió, una modificació de la normativa estatal en matèria d'assegurances per tal de poder, doncs, donar una resposta més adequada.

Votarem favorablement.

El president

Gràcies. Ara, per posicionar-se sobre les esmenes, el Grup Parlamentari de Junts. La senyora Abella té la paraula.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, president, Molt breument, i primer un aclariment. A la primera intervenció hem fet esment de que aquest foc bacterià ara mateix no té un tractament efectiu i que hi ha un tractament experimental. Com s'ha aconseguit aquest tractament experimental? Doncs perquè el ministeri ha demanat a la Unió Europea una autorització especial, que és justament el que nosaltres demanem al punt 4.

No es tracta de que el Govern sempre s'excusi en que la normativa europea no ho deixa fer, sinó que tingui la voluntat i siguin propositius de demanar aquestes autoritzacions especials, com, per exemple, va ser el cas de la dermatosis nodular. Doncs això és el mateix, una qüestió de voluntat d'avançar-se i de voler fer la feina. Dit això, el punt 2 estava esmenat tant pel PSC com per Esquerra Republicana. Hem considerat que l'esmena del Partit Socialista era més clarificadora i ho englobava tot, i, per tant, hem acceptat la del PSC.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. A veure, s'entén que el punt 2 està esmenat, i, per tant, s'accepta l'esmena. Votarem l'esmena, entenc així. I, en cap, a veure si vaig bé, pel que he sentit, hauríem de fer votació separada del punt 2, votació separada del 4 i del 3.

[08:17] Andrea Zapata Alfonso

No, del 4 i del 5. Perdó...

(Remor de veus.)

El president

D'acord. Bé, fem punt per punt, i així ens aclarim, d'acord? Bé, comencem, d'acord?

Comencem les votacions.

Punt 1.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup Parlamentari dels Comuns, del Grup Parlamentari d'Esquerra, del Grup Parlamentari Popular, del Grup Parlamentari de Junts i del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

En contra?

Abstenció?

Una abstenció del Grup Parlamentari de VOX.

Queda aprovat per 13 vots a favor, no cap en contra i 1 abstenció.

Passem a votar el punt dos.

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Lavors passem a votar el punt 3.

Vots a favor?

Unanimitat.

Passem a votar el punt 4. Abaixa, perquè si no ens embolicarem, d'acord? Si mantenim la mà aixecada tota l'estona, no farem res. Li agrada molt jugar a l'hora de votar.

Vots a favor? Punt 4.

Vots a favor del Grup Parlamentari de VOX, del Grup Parlamentari dels Comuns, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, del Grup Parlamentari del PP i del Grup Parlamentari de Junts.

Vots en contra?

No n'hi ha cap.

Abstencions?

Del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Aprovat per 9 vots a favor, cap vot en contra i 6 abstencions.

Passem pel punt 5, no?

Votem el punt 5.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup Parlamentari dels Comuns, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, del Grup Parlamentari del PP, del Grup Parlamentari de Junts.

Vots en contra?

Abstencions?

Abstencions del Grup Parlamentari de vox, del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Queda aprovada per 8 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Punt 6. Falta el 6. Tranquil·litat.

Punt 6.

Vots a favor del punt 6?

La secretària

I podem tornar a votar, si voleu.

El president

Per unanimitat.

La secretària

No.

El president

Ah, no. Doncs no. Grup Parlamentari dels Comuns, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, del Grup Parlamentari del PP, del Grup Parlamentari de Junts i del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Vots en contra?

Abstenció?

Un del Grup Parlamentari de VOX.

Queda aprovada per 13 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció. (*Forta remor de veus.*)

Escolteu un moment.

La secretària

Ateneu al president, per favor.

El president

La pròxima comissió seria, si no hi ha cap novetat, el dia 26 de maig. És el que hi ha apuntat. Sí, però l'altre va haver un canvi. Ens toca el dia 26. Vam estar mirant la gestora. 26. I en farem una altra conjunta amb Interior, que és la d'incendis, el dia 27.

La secretària

Tarda.

El president

Tarda.

La secretària

Suspèn la sessió i parlem.

El lletrat

Però això és pel canvi del calendari de plens. És que no hi pot haver comissions quan hi ha ple.

El president

Escolteu, en principi, queda apuntat així. Si hi ha alguna proposta que ens la féssiu, la discutirem, la parlarem i la resoldrem legalment, d'acord? Per tant, *es lo que hay*. Moltíssimes gràcies per la col·laboració i fins el pròxim dia.

La sessió s'aixeca a...